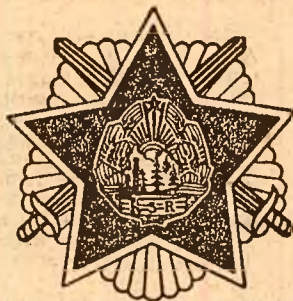

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7846

Simbătă 5 octombrie 1968

8 PAGINI — 40 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- ATENTATUL LA PURITATEA AERULUI NU TREBUIE SANCTIONAT?
- FAPTUL DIVERS
- „POLICOLOR” ÎȘI DEZAMĂGEȘTE PEDAGOGIA
- ANCHETA PEDAGOGICĂ: DEMOCRATISMUL PROMOVĂRII ÎN IERARHIA UNIVERSITARĂ
- CONFRUNTĂRI ÎN DOMENIUL ESTETICII

CRONICĂ AUTUMNALĂ LA TOMIS

Reportaj de Petro PINTILIE

Pentru orice privitor, un port reprezentiv al unei civilizații este legat de observație: el îți oferă prilejul să aji în același timp în fața mării și în mijlocul activității oamenilor. Ochiul cuprinde largul, de care se îmbată, și cerul nesfârșit, scaldat în aceeași lumină.

Marea, cerul și soarele sunt elementele pure ale diurnului, obiectele cele mai simple și mai generale, cele mai puternic simple și sensibile ale sferei noastre de existență. În fața lor încerci să găsești unire, să-ți deosebești și de contemplație și de comuniune.

Dar imediat alături e portul, care poartă vestea, nu numai iubirea caldă și melancolică dintre pământ și mare, ci și modul cum se confruntă aici, la granița dintre Neptun și Terra — două ordine de energii: umană și naturală.

Orice port reprezintă o operă de artă. Aici, marea — capriciu și voluptate a naturii — e supusă disciplinei omului. Clădiri și faruri, turnuri și construcții acumulate ce simbolizează formele geometrice — linii drepte, planuri și arcuri — se opun dezordinii și accidentelor formelor naturale. În fața elementului primar, de năpustiri și nădăruiri ale naturii geologice, ele opun o voință de edificare, înălțându-se îndrăgite, voluntar și continuu al omului.

În această zi de început de toamnă, portul Constanței zăcea în aerul stăpânit de un steag al unui stăpân. E aici o întreagă uzină, cu un efectiv de peste 8.000 oameni. 2.000 sunt mar-

inari care deservesc cele 50 de nave maritime românești, restul sunt mecanizatori de tot felul, lucrători la întreținere și la sanitarul naval, docheri.

Aerul e sonor; sună sirenele, marea e tot așa de aglomerată ca și uscatul. În rădă trei cargouri cheamă nerăbdător pilotul, alte pleacă spre larg saluțând în trecere orășul. Unde e timpul când doar câteva corăbii dormeau în apele deserte ale Constanței? Azi traficul total al portului, inclusiv al bazinului de petrol, se apropie de 10 milioane tone anual. Din planul de 5.900.000 tone pe 1968, pentru mărirea solide și uscate, s-a realizat în 9 luni 108 la sută.

Virgil Cătuneanu, subdirector al NAVROM-ului Constanța, ne arată că rezultatele economice obținute de navele românești au fost un succes mai mult decât impresionant: 114 la sută tone-mile la transportare și 110 la sută venituri brute în lei-valută față de plan. Ele sînt o dovadă grăitoare a creșterii relațiilor noastre economice. Structura însăși a marfurilor s-a schimbat, ca urmare a modificării structurii economice generale a țării, România socialistă devenind pe zi ce trece o țară tot mai industrializată. Exportăm azi numeroase marfuri industriale și importăm (desigur și produse finite) dar foarte multe materii prime.

O comparație cu trecutul, în privința traficului general al portului Constanța și al structurii marfurilor, e pe deplin edificatoare — ne spune interlocutorul nostru. În anul 1936, an de

(Continuare în pag. a IV-a)

Între planșeta proiectantului și șantier

NOILE SOLUȚII CONSTRUCTIVE TREC GREU BARIERA RUTINEI

anchetă economică

Sînt cunoscute indicațiile, recomandările făcute, cu aproape un an și jumătate în urmă, de conducerea de partid și de stat la constituirea consacrării activității de proiectare din domeniul construcțiilor. În urma dezbaterilor rodnice care au avut loc s-au descoperit și evidențiat posibilități noi, neexplorate pînă atunci, capabile să impulsioneze eforturile proiectanților în promovarea soluțiilor moderne, de mare eficiență economică în domeniul investițiilor. Rezultatele obținute nu mai necesită vreo prezentare specială, intrucît multe din ele se pot vedea cu ochiul liber, pe „viu”, cercetînd noile obiective industriale ridicate în ultimul timp sau care se află în plină construcție. În schimb, se menține tot mai actuală întrebarea: de ce unele dintre soluțiile noi, inovatoare, sînt ocolite de proiectanți și, chiar atunci cînd sînt abordate, se pierd pînă în urmă tîndeva pe drum, pentru ca în final să se aplice tot la rezolvări vechi, depășite?

Investigațiile au impus un imperativ: proiectarea nu-și poate permite să adopte soluții neconveniente care depășesc materializarea practică a concepției respective de obiectivele înalte ale eficienței economice. Proiectul nu este un scop în sine. Soluțiile preconizate de el trebuie să fie realiste, să fructifice cât mai mult posibilitățile efective de execuție pe șantier. Sub această prismă, este evident că efortul de a adopta variante superioare în proiectare nu poate fi un efort singular, izolat, depus numai de instituțiile în cauză. El trebuie să se coreleze permanent cu eforturile tuturor celorlalți factori angajați în realizarea investițiilor din domeniul construcțiilor. În această ordine de idei, specialiștii cu care am discutat, fără nici o excepție, au menționat că problema promovării unei soluții noi în proiectare este strîns legată de existența unor materiale de construcție și instalație adecvate. Nu se poate face deci abstractie de ceea ce oferă industria producătoare de materiale de construcție și instalație.

Nu este vorba numai de potențialele întreprinderilor respective, dar și de faptul că, uneori, colaborarea noastră cu unitățile producătoare de materiale de construcție și instalație să înlesnească cunoașterea programului de fabricație al acestor unități persistă aceeași neajunsuri. Multe întreprinderi nu au nici pînă la această oră cataloage în care să fie înscrise produsele realizate de ele. Or, elaborarea unui proiect de valoroasă importanță nu este calitate de proiectant — să cunoaștem cu precizie materialele pe care le-am putea utiliza, caracteristicile lor, cînd și de unde să le procurăm. Am fost puși în situația de a trimite proiectanți să facă adevărate investigații prin întreprinderile producătoare din întreaga țară, pentru a depista mult doritele materiale.

Problema remiterii către instituțiile de proiectare a cataloagelor cu produsele în fabricație nu este nouă. Dacă nu s-a soluționat, de vină sînt atât întreprinderile, cit și forul de resort din Ministerul Industriei Construcțiilor. Necunoașterea ceea ce se produce în țară, unii proiectanți — printre care și cei din instituții amintite — au indicat contractarea unor materiale din străinătate, la prețuri și cu cheltuieli mult mai mari, pentru ca apoi să constate de surprindere că ele se realizează și pe plan intern. Mai intervine și „fluctuația” care există în aprovizionarea cu anumite sortimente de materiale. În dorința de a adopta soluții moderne, economice, se conștie întrebuintarea, de exemplu, a oțelurilor speciale. Economii de metal s-ar afla în zecile și sute de mii lei. Însă, în momentul în care se trece

(Continuare în pag. a III-a)

Cunoașterea temeinică a oamenilor și exigența partinică, elemente esențiale ale politicii de cadre

Petre DĂNICĂ, prim-secretar al Comitetului județean de partid Vilcea

Înfăptuirea sarcinilor complexe ce decurg din vastul program de înflorire a patriei, elaborat de partid, perfecționarea continuă a întregii activități economico-sociale ridică cu deosebire așteptări, în toate domeniile, necesitatea promovării unor cadre de înaltă competență. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, „activitatea de recrutare, promovare și calificare a cadrelor pentru toate sectoarele vieții sociale este una din îndatoririle de prim ordin ale partidului și statului, ale întregii societăți. În stadiul de dezvoltare în care ne găsim, mersul înainte depinde în mod hotărîtor și nemijlocit de calitatea și competența oamenilor, de capacitățile lor de a stăpîni mijloacele de producție mereni mai perfecționate, de pricepera de a administra bogățiile țării, avuția națională, de receptivitatea la tot ce e nou și înaintat, de puterea de a ține pasul cu progresul mondial”.

Necesitatea continuă îmbunătățirii a muncii de creștere, promovare și educare a cadrelor devine cu atît mai imperioasă în stadiul actual de dezvoltare a societății noastre, cînd realizarea sarcinilor complexe trasate de Congresul al IX-lea și Conferința Națională a P.C.R., ritmul progreselor realizate în toate sectoarele construcției socialiste depind în măsură covârșitoare de ansamblul calităților care alcătuiesc fizionomia cadrelor. În lumina acestor considerații, acordăm o deosebită atenție aplicării indicațiilor conducerii de partid că în momentul de față lăbura esențială a politicii de cadre este ca cei promovați în muncă de conducere să aibă un înalt nivel de cunoștințe profesionale, o bună pregătire ideologică, un profil moral corespunzător apărutului pentru munca de conducere. Hotărîtor este ca promovarea să se

facă nu pornind de la una sau alta dintre aceste trăsături puate izolat, ci doar prin îmbinarea celor două componente, politice și organizatorice, numai condiționarea lor reciprocă chezurînd o muncă de conducere competentă.

Noul cadru administrativ-teritorial a creat condiții favorabile primirii unui caracter științific politicii de cadre. Lucru firesc, intrucît contactul strîns, nemijlocit cu oamenii din întreprinderi și de la saie, cu cadrele de conducere din economie, cultură, din toate domeniile de activitate, mai bine, să le apreciem în mod judicios calitățile profesionale, însușirile morale, competența cu care își îndeplinesc sarcinile.

Munca de selecționare, de promovare și de perfecționare a cadrelor constituie un element component esențial al activității tuturor organelor și organizațiilor de partid. Rezultatele acestei munci depind de perseverența cu care o ferim de orice caracter sezonier, „de campanie”, imprimîndu-i continuitate, profunzime, făcînd-o cu răbdare spre a satisfice necesitățile actuale și de perspectivă.

În lumina experienței acumulate, Comitetul județean de partid Vilcea leagă indisolubil rezultatele obținute în toate domeniile de activitate de competența și eforturile de perfecționare ale cadrelor cu muncă de răspundere. Fiecare analiză întreprinsă de comitetul județean de

partid, fiecare ședință plenară sau de birou, fiecare studiu cu privire la rezultatele economice ale întreprinderilor are în vedere modul în care cadrele de conducere din compartimentele respective au contribuit — prin pregătirea, spiritul de răspundere, inițiativa lor — la îndeplinirea sarcinilor ce decurg din hotărîrile partidului. Practica dovedește că unul din cele mai sigure mijloace de cunoaștere aprofundată a cadrelor îl constituie munca permanentă cu activii de partid, de antrenare permanentă a acestuia la îndeplinirea tuturor sarcinilor. În cursul acestor activități trebuie dobîndesc cunoștințele noi, își îmbogățesc experiența, se maturizează, iar organizațiile de partid au posibilitatea de a le remarca aptitudinile, gradul lor de pregătire. O asemenea metodologie ne permite să cunoaștem „pe viu” cadrele, să „detectăm” din timp calitățile și defectele lor, pentru a-i putea ajuta să realizeze progrese cât mai rapide.

Conducerea partidului subliniază în mod pregnant necesitatea ca activitatea cadrelor noastre să fie caracterizată printr-un înalt spirit de exigență partinică, combativitate, refuzul de a adopta o atitudine pasivă față de lipsuri, efortul perseverent de a imprima muncii colectivei pe care-l conduc o linie continuă ascendentă. Dar să concretizeze. Repetate analize privind stadiul lucrărilor de investiții au dezvăluit, de fiecare dată, rămăneri în urmă datorate în bună măsură slăbutil spirit de răspundere cu care cadrele din conducerea Băncii de investiții își îndeplineau atribuțiile. Desigur, nu se putea spune că directorul băncii, tov. Nico-

(Continuare în pag. a II-a)

Vedere exterioră a noii fabrici de zahăr din Buzău a cărei capacitate (în final) de prelucrare în 24 de ore va ajunge la 3.000 tone sfeclă de zahăr

(Foto: Gh. Vințilă)

PAG. A V-A

● ȚARA OAȘULUI

Reportaj de POP SIMION

PAG. A VI-A

● Destine umane în orbita unei plante... despotice ● Seifurile tainice ale lumii ● Darnica și nemioloasa vale a Brahmaputrei

„Unde mănîncă unsprezece...”

După trei trimestre

Industria Capitalei a depășit principalele prevederi ale planului

După cum informează Direcția de statistică a municipiului București, pe cele nouă luni, care au trecut din acest an, pe ansamblul industriei Capitalei planul producției globale a fost realizat în proporție de 101 la sută, iar planul producției marfă vîndută și încasată, în proporție de 100,8 la sută. În această perioadă s-au realizat peste plan 658 tone de laminat finit, 5.719 tone de oțel aliat, 1.900 bucăți anvelope, 1.489,8 tone ulei comestibil. S-au obținut, de asemenea, produse suplimentare în valoare de peste 4,5 milioane lei la mijloace de automatizare, a aproape 14 milioane lei la mobilități și peste 27 milioane lei la confecții textile.

În perioada 1 Ianuarie — 30 septembrie, productivitatea muncii a crescut față de anul trecut cu 8,6 la sută. Sporul producției globale obținute s-a realizat în proporție de 73 la sută pe seama creșterii productivității muncii.

În același timp întreprinderile Industriale din municipiul București au depășit cu 8 la sută valoarea contractelor la livrările pentru export.

(Agerpres)

Ștefan ZIDARIȚA

(Continuare în pag. a VII-a)

— Credeam că te superi... Dar dacă vrei și tu, pleacă-m s-o aducem.

— Duceți-vă.

Peste o jumătate de oră se întorceau triumfători, cu colega în mijlocul lor.

— Uite, mamă, și-o prezentăm pe Stela Izvoranu.

...Reconstituind la fața locului acest moment — deosebit de semnificativ pentru frumusețea morală a familiei Răduca — am aștrăit cu tot dinadinsul să aflăm dacă între mamă și copil nu s-au purtat discuții mai ample îndreptate de a le îngădui să a-ducă acasă pe colega lor. Nu; nici un cuvînt mai mult. Dialogul de mai sus reproduce exact momentul. Această femeie, mamă a 11 copii, luase pe loc, fără multă ezitare, o hotărîre de mare însemnătate, acceptînd, cu aerul cel mai firesc din lume, să-l primească în familie pe cel de-al doispnezecele.

— Nu-i nimic deosebit în asta — spune acum mama. Unde mănîncă unsprezece, mănîncă și al doispnezecele.

— Totuși, soțul putea să aibă obiecții... — Nu, deloc. Ne cunoaștem doar... Copiii ne-au apropiat mult. Și apoi, care-i omul care să crească unsprezece și să rămîna nesimțitor față de un alt copil lăsat pe drumuri?

A doua zi, mama Răduca s-a dus la școală. E aproape, peste drum de casă. Școala 31 din cartierul bucureștean Tei. Voia să știe dacă nu se vor ivi neplăceri din partea părinților Stelei Izvoranu, fetița pe care o aduseseră copiii acasă.

Directorul școlii, Dumitru Țătaru, o cunoștea bine pe această femeie măruncică. Vine adeseori la școală să se intereseze de copii. Are copii foarte buni. De cîțiva ani încoace, la școala nr. 31, învață, în fiecare an, cîinci elevi Răduca. În timp ce unul absolvă școala, altul intră în clasa întâi.

La școală, mama a aflat lucruri care i-au singerat inima.

— Ce i-ați spus, tovarășe director?

— Întîi am rămas adînc impresionat de gestul ei. Să fim sinceri: cîți oameni nu se eschivează de la a crește un singur copil? Poate tocmai pentru că nu știu ce înseamnă familia. Or, familia Răduca are unsprezece. O familie cu adevărat mare, nu numai ca număr...

— I-ați vorbit despre fata alungată de acasă?

— Desigur, i-am spus că fetița, Stela Izvoranu, este subalimentată, se vede asta. Din pricina subalimentației, eforturile ei la învățatură nu prea dădeau rezultate. De multe ori, îi aduceam de mîncare dirîgîntele. Un copil necăjit.

Fetița a stat la ei tot trimestrul III al anului școlar. Era surioara celor șase fete și cîinci băieți Răduca. Se simțea bine. În căsuța era veselie și căldură. Învățau împreună, plecau la școală împreună... Și în vacanță avea să plece tot împreună, la țară, undeva în Gorj.

— Observați că Stela își forțează ochii la citit, so-

Telegrame

Cu prilejul sărbătorii naționale a Statelor Unite Mexicane, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a adresat președintelui Mexicului, Gustavo Diaz Ordaz, cordiale felicitări și urări de prosperitate poporului mexican.

În răspunsul său, președintele Mexicului a transmis mulțumirile sale sincere pentru felicitările primite cu ocazia celei de-a 158-a aniversări a proclamării independenței Mexicului.

FAPTUL DIVERS

De-aș trăi pînă la toamnă!

Încă de astă-iară șoferul Ștefan Sădău de pe autocamionul 21—Bo.—4116 cîntă:
„De-aș trăi pînă la toamnă,
leliță Ioană,
Să beau vin, să mînc pastă,
leliță Ioană.
Dar era să nu mă trăiască de aici încolo. A mîncat pastă, a băut molan, a ureat în autocamion 27 de pasageri și șoseaua Cernavodă-Medgidia, „molănit” fiind, a răsturnat autocamionul (8 pasageri au fost accidentați). Acum șoferul cîntă:
„De-aș scăpa” pînă la toamnă...
Mira-ne-am!

„Să știți că nu mă las!”

Eremia Nedelcu din comuna Puiesti, județul Buzău, care numără peste 70 de ani de zile, după cum v-am informat, a plecat pe o bicicletă „Carpati” prin țară, propunându-și să parcurgă 7000 km. Marți, el s-a întors din cursa temerară în satul natal. Înainte, însă, s-a oprit în Buzău, unde i s-a făcut o primire entuziastă. În piața Daciei, septuagenarul ciclist a fost întâmpinat de primarul municipiului, Vasile Negulescu, cu un „Bine te-ai întors sănătos, tă” Eremia!”, stringindu-l cu bucurie mîinile. Din partea comitetului județean pentru educație fizică și sport lui moș Nedelcu i s-a oferit în dar o bicicletă și îmbrăcăminte sportivă.

— „Dacă m-ați echipat din nou, a spus sîrbătoritorul, nu pot decît să mă angajez ca la anul să plec din nou în cursă și să parcurg 10000 km pentru că vîd că... merge”.

Pe această cale îi urăm și noi „întîlniri bicelești” un bun soști și vom fi bucuroși să consemnăm la anul luarea startului din nou în cursă.

Pas-parol!

Era un „pot” de 4180 lei. Mircea Duda avea chintă la două capete. A mai cerut o carne. Gașcu Ludovic a mers mîscat cîerind două cărți. La intrat un popă și un as, dar a zis „pas-parol”, pentru că a intrat și un lucrător de la miliție care a „luat potul” încheind chiar și un proces verbal. Povestea asta s-a petrecut la restaurantul „Ursul negru” din Simeria. Jucătorii de cărți vor fi bine „serviți”. Cum rămîne însă cu responsabilul restaurantului care a transformat localul în tripo? Trebuie să mergem pe el al „blaind”. Noi facem pe de trei ori.

Emile, unde să-ți aducem flori?

În anul 1964 Emil Bălan din Zărnești-Brasov a venit de braț cu Angela Niculescu la primăria Sectorului 5 din București și a spus „da”. Căsoțitorii s-au înregistrat la starea civilă, poziția nr. 907. În anul 1966, fără să divorțeze, o ia de braț pe Elena Chiță, intră cu ea la starea civilă din Zărnești, și spune din nou „da”... Dispare din Zărnești căsătorit cu acte în regulă, ca și înainte și...

Și, nu vă mai putem informa cu nimic în legătură cu „activitatea” lui pentru că a dispărut. Habar n-avem la ce primărie s-a mai cununat sau se va mai cunună... Cei de la șoferii stării civile care ne-au comunicat căsoțitoria ne roagă să aflăm noua adresă a bigamului ori trigamului. Facem apelul.

Oprți la stație!

Prin localitatea Podul Turcului-Bacău trec zilnic circa 20 autobuze D.T.A. care fac legătura cu județele Vrancea, Vaslui etc. Pînă nu demult, aici existau o miez săli de așteptare. Acum, după reorganizarea administrativă, nu mai e pentru că nu se știe precis cine s-o administrează. Oamenii așteaptă autobuzele în ploaie și sînt informați că vor veni și zăpezile, și măzăricea și ce mai e de venit.

Tovarăși de la D.T.A. nu că puneti la adăpost cu niște răs-punsuri. Ele (răspunsurile), oricît de bine ar fi ticluite, nu încălzesc în nici un caz ca o sală de așteptare. Oprțiți, vă rugăm, la stație.

Rubrică redactată de Nicolae TUDOR Gheorghe POPESCU cu sprijinul corespondenților „Scintei”

Aerul a devenit în lumea contemporană o adevărată problemă. Nu e o constatare exagerată, ci o realitate, pe care ne-o impunе civilizația și binefacerile și scăderile ei. Că în marile centre industriale ale lumii, extinderea activității industriale și urbane are ca rezultat o sporire a nocivității atmosferice, cu repercusiuni nefaste asupra sănătății oamenilor. Costurile uzinelor varșă asupra orașelor tone de fum și fumingine: gazele de eșapament ale vehiculelor, cumulate în decursul unei zile astern un văl gros de-a lungul străzilor; apele reziduale sau resturile menajere constituie și ele un pericol pentru sănătatea publică. Nu este greu de imaginat situația care s-a creat, prin concentrarea tuturor acestor surse de poluare a aerului, în orașe cu o populație în continuă creștere. Există oare o problemă a aerului și în orașele țării noastre? În trecut multora din orașele noastre le erau proprii o industrie și o circulație restrînsă. Pericolul de viciere a atmosferei persista mai mult în perioada de primăvară sau toamnă, abatoare sau fabricii. Astăzi, acest tablou s-a schimbat radical. O dată cu dezvoltarea impetuoză urbană și industrială, poluarea atmosferei s-a produs cu intensitate. Noile cartiere de locuințe au înglobat în spațiile lor vechile fabrici, ateliere, servicii de ecarsaj etc., o dată cu sursele lor de nocivitate. La București, ne atrage atenția o situație în toamnă de Inspectoratul sanitar municipal: circa 50 la sută din sursele de poluare atmosferică sînt înglobate în prezent în interiorul principal de circulație. Cîteva articole publicate recent în presă au relevat, pe bună dreptate, că în Capitală luată împotriva poluării atmosferei se impune cu acuitate.

Revenind asupra discutiilor purtate cu acest prilej, trebuie să relevăm că, în ultima vreme, edilii orașului au luat unele măsuri în această direcție. O decizie a Consiliului municipal prevede, printre altele, interzicerea construirii și reconstruirii de întreprinderi în zonele prevăzute pentru locuințe. Ministeriile sînt solicitate să dezafecteze întreprinderile care elimină substanțe nocive, să reducă sursele de impurități în întreprinderile noi etc. Decizia este, desigur, bine venită. Se conturează astfel clar și precis atribuțiile care revin organelor de resort pentru a asigura bucurăsteanilor un aer mai pur, mai sănătos.

Dar problema e altă de complexă încît necesită o preocupare mult mai intensă, operativitate în acțiune... Oricît de eficiente sînt măsurile preconizate de Consiliul sanitar municipal, pînă la mutarea sau dezafectarea unor întreprinderi (pentru unele decizii prevăd anul 1975—1980) pericolul poluării atmosferei rămîne constant. Ceea ce mai atrage atenția, parcurgînd rîndurile sumsumitelor decizii, este faptul că ea nu schitează măcar vreo sancțiune pentru conducătorii de întreprinderi „recidiviste” în infraacțiunea de impurificare a atmosferei. Nu se prevăd sancțiuni nici pentru cei vinovați de contribuția nefastă a vehiculelor la vicierea aerului. La Inspectoratul sanitar municipal s-au conturat efective, pe hartă, zone de întocmire a unor tîbăcării de pe Splai, al Abatorului, al serviciului de ecarsaj, întreprinderilor „Sin”, „Stella”, „Sintor roșu”, „Getica”, „Maco-farm” etc. Pînă la dezafectarea sau mutarea lor în afara orașului, așa cum prevede decizia consiliului municipal, aceste întreprinderi sînt obligate, sub simpla amenințare a unor amenzi, să reducă la maximum sursele de nocivitate. Se știe însă că amenzi au devenit un simbol, fiind astfel, practic lipsite de

eficacitate. Faptul a mai fost semnalat. La adăpostul unei asemenea „exigente”, multe întreprinderi continuă să arunce în aer tone de impurități și să atențeze la sănătatea bucurăsteanilor. Chiar și întreprinderi propuse pentru mutare în anul imediat apropiat își lărgesc producția, dezvoltînd totodată și

mai bună — de altfel posibilă — ocrotind astfel aerul pe care-l respirăm. Bucureștenii beneficiază deocamdată de un aer incomparabil mai curat decît locuitorii altor orașemari ale lumii. Sursele de poluare atmosferică sînt însă în continuă creștere — ne avertizează și arhitectul șef al Capitalei, tov.

de autobuz pe traseele orașului. Totuși, vehiculele I.T.B. în special marile autobuze destinate transportului în comun, precum și numeroase autoturisme impurifică de-a lungul străzilor trîmb lungi de fum. În majoritatea cazurilor, neajunsul se datorează motoarelor nereglate, care emană gaze peste norma ad-

misă. Priviti pe arterele principale ale Capitalei cînd circulația e la „ora de vîr” pînă la vasaletă de fum lăsată în urmă de șirul nesfîrșit al mașinilor. Gazul pătrunde în plămîni trecătorilor o dată cu aerul. Intoxicația e lentă, dar... e intoxicată. Ce s-ar putea întreprinde împotriva unor astfel de conducători auto, indiferenți față de calamitatea pe care o produc? N-ar putea fi sancționați, așa cum se procedează în mod normal cînd sînt încălcate legile de circulație? Colonelul C. Berlescu, adjunct al șefului Inspectoratului mu-

ATENTATUL LA PURITATEA AERULUI NU TREBUIE SANȚIONAT?

sursele de viciere a atmosferei. Uzinele Chimice Române din zona Panduri, prevăzute pentru mutare în 1970—1971, au beneficiat în ultimul an (prin încălcarea avizelor Inspectoratului sanitar) de o sporire a capacității de producție, pe seama unor fonduri de investiții aprobate de Ministerul Industriei Chimice. Potrivit informațiilor furnizate de inspectoratul sanitar municipal, în ultimii doi ani a crescut considerabil numărul străzilor pentru extinderea unor întreprinderi, fără a se mai ține seama de considerentele sanitare.

Horia Maicu. În afara zonelor de nocivitate create de fumul și fuminginea unor întreprinderi, mai există o primejdie rămasă din păcate subestimată și anume: poluarea atmosferei prin gazele emanate de autobuze, camioane, autoturisme și motocicletă al căror număr sporește progresiv.

Este adevărat, la I.T.B. grija față de puritatea aerului bucurăstean începe să prindă un oarecare contur: s-au remediat și se remediază defecțiunile tehnice ale motoarelor, s-a realizat un echilibru între liniile de troleibuz și cele

unicipal al miliției Capitalei, căruia i-am cerut să-și exprime opinia despre eliberarea sancționării acestui delict. Chiar dacă în momentul de față nu există un text de lege care să dea milițienilor dreptul să-l oprimească și să-l amenințeze pe acești atentatori la puritatea aerului dreptul de sancțiune ar putea emana dintr-o decizie a consiliului popular. Dar, cum am arătat, noua decizie țace... Răspunderea pentru puritatea atmosferei din Capitală pune sarcini noi, necesită discuții, așa cum s-a menționat, luarea unor decizii pe cit de originale, pe cit de imprevizibile. După ani de studiu și mai ales după elaborarea unor decizii care au dat deja probleme un caracter normativ, ar merita discutată obligabilitatea înființării unui organism special, care să se ocupe în mod exclusiv de protecția aerului. Este necesar ca un laborator înzestrat cu aparatură de specialitate să poartă această sarcină, să măsoare impuritățile în diverse întreprinderi, în cartiere, pe străzi, să dea alarma și să mobilizeze împotriva pericolului de nocivitate. Un for alcătuit din specialiști — și entuziaști nu lipsesc — ar putea să elaboreze cele mai eficiente și mai operative măsuri de combatere a acestui „rău” al secolului, evident și în Capitala țării noastre.

ÎN SATELE VRĂNCENE Lipsurile din prăvălii sînt plusuri în depozite

Este cunoscut rolul important al cooperatiei de consum în ansamblul economiei. Prin vasta sa rețea de magazine, ea trebuie să asigure aprovizionarea populației sătești cu cele mai diferite mărfuri. Cîm rîndind rețeaua cooperatiei de consum din județul Vrancea acestei cerințe?

Maî întâi o constatare de ordin general: numărul unităților comerciale a crescut, s-a diversificat ca profil. În fiecare localitate rurală, oricît de mică ar fi, există cel puțin un magazin. Astăzi, în cele 340 de localități din acest județ sînt peste 650 de unități comerciale, amplasate în mare parte în construcții noi sau reamenajate. Este, de asemenea, meritul faptul că în punctele de lucru de la gurile de exploatare a lemnului din muntii Vrancei s-au amenajat 33 de magazine pentru aprovizionarea celor peste 20000 de muncitori forestieri permanenți. Pe traseele turistice mai importante, în localitățile de popas s-a asigurat, de asemenea, o mai bună deservire de către cooperative de consum, înființîndu-se bufete, chioșcuri.

Comitetul executiv al Ununii Județene a cooperativelor de consum Vrancea cunoaște bine situația existentă. „Avem greutăți, spune președintele ununii. Nu poate fi vorba despre o organizare științifică a muncii în sectorul nostru deoarece ne lipsesc oameni pregătiți”. Într-adevăr, în aparatul ununii județene a cooperativelor de consum și al celor două întreprinderi comerciale de la Focșani și Adjuț sînt necupate 9 posturi de merceologi, 2 de tehnicieni și 10 de economiști contabili. S-a cerut Centrococp-ului repartizarea unor absolvenți ai Institutelor de științe economice și al școlilor tehnice de profil, dar nu s-a rezolvat nimic. La contractările de mărfuri au fost trimisi și acum oameni cu pregătire profesională necorespunzătoare.

Slaba aprovizionare din satele județului Vrancea a avut, cum era și firesc, urmări asupra îndeplinirii planului de desfacere cu amănuntul. De la începutul anului, planul n-a fost realizat cu aproape 5 milioane de lei. Vinzarea stagnează, în genere, în ciuda faptului că stocurile la anumite mărfuri mai puțin cerute se mențin la un nivel ridicat. Cereș expulzivi președintele ununii județene a cooperativelor de consum Constantin Iruș. „Principala cauză a deficiențelor în aprovizionarea cooperativelor sătești din județul nostru o constituie necunoașterea precisă a fondului de marfă. La constituirea județului Vrancea, 6 cooperative de consum au continuat să fie aprovizionate de către întreprinderile comerciale ale cooperatiei din județul Buzău, iar cîte o cooperativă de către întreprinderile comerciale din județele Galați și Brăila. Mai mult decît atât. Postele ununii regionale ale cooperativelor de consum, deținătoare ale repartițiilor de mărfuri pe 1968, ne-au repartizat fondul de marfă după principiul „cine împarte, parte-și face”.

Situația din județul Vrancea este cunoscută de Centrococp. Doi vicepreședinți s-au deplasat din București la Focșani. Au cerut liste complete ale mărfurilor deficitare și le-au primit. Este vorba de circa 300 produse industriale și alimentare solicitate cu insistență de cumpărătorii din sate, care, în vreme de ridică, într-un singur trimestru, la 25 milioane lei. Imbunătățirea nu s-a făcut simțită! „Este o situație de-a dreptul anacronică, ne spune Ion Grosu, vicepreședinte al Ununii județene a cooperativelor de consum Vrancea. Noi cerem cînt pentru construcții, vase emalate, chibrituri, conserve de carne și pește, materiale de construcții și ni se trimite alt

oive politici de cadre constă în îmbinarea grijii pentru promovarea de cadre tinere, valoroase, avînd perspective reale de dezvoltare, cu preocuparea pentru perfecționarea cadrelor — cu experiență îndelungată. Este lucrul sînt, cadrele cresc greu, nu apar la o simplă apăsare pe buton. Tocmai de aceea este deosebit de importantă cunoașterea lor temeinică prin urmărirea îndeaproape a modului cum își realizează sublinia. Nu se pare important de scrierile necesitatea de a refuza orice concesi în ce privește calitățile politice, profesionale și morale ale cadrelor; numai pe baza convingerii ferme că vor îndeplini încrederea acordată trebuie promovate cadrele în funcții de răspundere. Mă refer la acest aspect, pentru că mai există destui carieristi dornici să ocupe funcții de conducere și care, pentru a-și atinge scopul, sînt gata să se recurgă la un întreg arsenal de mijloace murdare, de la lîngusire, „cadouri” pînă la sprijinul unchiului, „om cu trecere”.

Nici un fel de considerente privind experiența, pregătirea, capacitatea sau alte merite reale nu pot justifica îngăduința față de oameni cu tare morale pe care nu sînt în măsură să îndeplinească sarcinile de cultivare pretindevi a unui cînt de intranșigentă principială față de orice necotocire a codului etic al societății noastre constituie una din principalele condiții de care depinde menținerea neștirbită a marilor autorități pe care țelile de mi de activități de partid și de stat și-au obținut-o.

Tratarea formală, birocratică a problemelor legate de promovarea cadrelor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

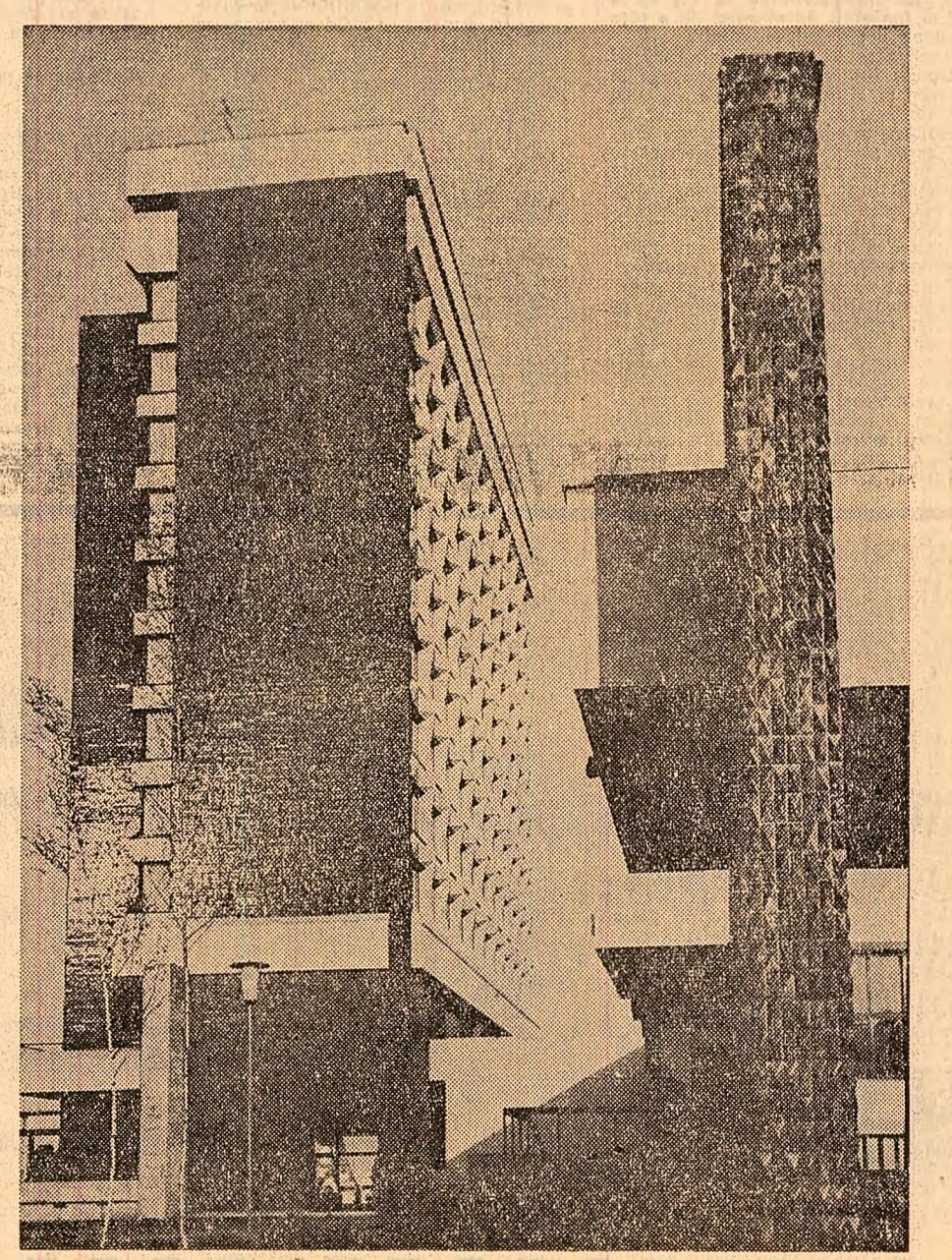
Problemele legate de creșterea și promovarea cadrelor vor forma obiectul unei apropiate ședințe plerare a comitetului județean de partid și va va prileji, fără îndoială, și de această dată o analiză riguroasă a rezultatelor obținute și a sarcinilor de viitor, contribuind astfel la ridicarea nivelului muncii de partid, ca și a întregii activități economico-sociale din cuprinsul județului.

Tratarea formală, birocratică a problemelor legate de promovarea cadrelor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

O cerință esențială a unei judi-

ciune politice de cadre constă în îmbinarea grijii pentru promovarea de cadre tinere, valoroase, avînd perspective reale de dezvoltare, cu preocuparea pentru perfecționarea cadrelor — cu experiență îndelungată. Este lucrul sînt, cadrele cresc greu, nu apar la o simplă apăsare pe buton. Tocmai de aceea este deosebit de importantă cunoașterea lor temeinică prin urmărirea îndeaproape a modului cum își realizează sublinia. Nu se pare important de scrierile necesitatea de a refuza orice concesi în ce privește calitățile politice, profesionale și morale ale cadrelor; numai pe baza convingerii ferme că vor îndeplini încrederea acordată trebuie promovate cadrele în funcții de răspundere. Mă refer la acest aspect, pentru că mai există destui carieristi dornici să ocupe funcții de conducere și care, pentru a-și atinge scopul, sînt gata să se recurgă la un întreg arsenal de mijloace murdare, de la lîngusire, „cadouri” pînă la sprijinul unchiului, „om cu trecere”.

Problemele legate de creșterea și promovarea cadrelor vor forma obiectul unei apropiate ședințe plerare a comitetului județean de partid și va va prileji, fără îndoială, și de această dată o analiză riguroasă a rezultatelor obținute și a sarcinilor de viitor, contribuind astfel la ridicarea nivelului muncii de partid, ca și a întregii activități economico-sociale din cuprinsul județului.

Hotelul Troțuș din orașul Georgehe Gheorghiu-Dej (Foto: Gh. Vintilă)

litice și de specialitate, capacitate organizatorică și inițiativă, receptivitate față de nou, putere de mobilitate a maselor, devotament și primăvialitate. Formalismul în promovarea constă în fața organizatorilor de partid este maxima valorificare a acestor calități, transformarea aptitudinilor potențiale în realități vii, grija pentru a crea cadrul și condițiile necesare afirmării planare a personalității fiecăruia. În acest context, rolul căută să ilustrez însemnătatea aplica-

doză unități de „tradiția” depășirii sarcinilor de producție. Ignorarea acestei cerințe cu caracter obiectiv are inevitabile efecte negative. Formalismul în promovarea oamenilor dăunează deopotrivă activității într-un sector sau altul, după cum împiedică punerea în valoare a calităților cadrelor noastre. Analizînd cauzele unor practici dăunătoare în politica de cadre care stau la baza menținerii în diferite funcții a unor oameni lipsiți alt de

CUNOAȘTEREA TEMEINICĂ A OAMENILOR

calității profesionale, cit și de autoritate morală, trebuie să arătăm că de cele mai multe ori ele se datorează lipsei de principialitate în promovarea cadrelor, încălcării grosolane a normelor stabilite. Este cazul președintelui C.A.P. Orlești, Marin Marinou. Deși a comis un sir de abuzuri care l-au făcut să-și piardă încrederea cooperativilor, a fost menținut în funcție, în podfa recomandărilor făcute pe simplu motiv că este... conștient de președintele U.J.C.C.P., Emil Florescu. Comitetul județean de partid este hotărît să acționeze cu fermitate spre a pune capăt unor asemenea anomalii. Trebuie subliniat că atitudinea de toleranță față de abaterile unor ca-

drilor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

drilor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

drilor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

drilor poate duce și la alte consecințe grave. În locul unei preocupări stăruitoare, permanente privind creșterea și promovarea cadrelor, conducerea ununii județene a cooperativelor de consum — președinte Nicolae Mirlean — a socotit că se poate limita la simple declarații în ședințe despre necesitatea promovării unor cadre cu autoritate profesională și morală, exemplu de cinste și corectitudine, fără a se ocupa stăruitor să se creeze astfel de cadre. Accentul pus pe declarații de principiu în locul unei cunoașteri temeinice a cadrelor și a controlului activităților lor a creat condiții favorabile unor elemente necinstite, strecurate în funcția de responsabil de gestiune, să se înfrupte nestingherit din banii statului. Ca explicație a celor 14 gestuiri găsice cu mari minsururi în cursul anului 1968, conducerea U.J.C.C. a încercat să se spele pe mîini: „Cum de s-a auns la această?” — „Pentru că au fost hoti!” Dar, se pune întrebarea: CINE i-a numit pe acești hoti în posturi de răspundere, CINE avea datoria să le controleze „activitatea”, să le controleze practicile incorecte? Tocmai o asemenea lipsă de răspundere a făcut să fie slab aprovizionate numeroase magazine sătești.

DEMOCRATISMUL PROMOVĂRII ÎN IERARHIA UNIVERSITARĂ

Orientarea din ce în ce mai masivă a tineretului spre trepte tot mai înalte de învățămînt a devenit o realitate specifică a societății noastre socialiste, a vieții sociale din România. La capătul anilor de învățură, din școala generală se îndreaptă spre licee șite sînt de mil de tineri; din licee sînt selecționați studenții, apoi din facultăți, din rîndul studenților devin absolvenți sînt selectați cei care vor deveni — la rîndul lor — cadre didactice universitare. Alăturîndu-se unor colective de catedră prestigioase sînt chemați să aducă o contribuție importantă în domeniul de activitate cărui s-au consacrat, ceea ce, să recunoaștem, nu este deloc o sarcină ușoară de îndeplinit. Tinerii promovați în ultimii ani în corpul profesoral universitar au făcut față desori exemplar acestor deziderate și, totodată, au asigurat în munca didactică și educativă o infuzie de tinerete. Dar, după ce se pare, criteriile de promovare în ierarhia universitară stabilite în prezent nu asigură în toate cazurile așezarea omului celui mai potrivit la locul cel mai potrivit, o selecție judicioasă care să țină seama de toate calitățile necesare unui cadru didactic. Care este cauza?

la universitatea bucureșteană — își spune adesea prea hotărîtor cuvîntul la diferite concursuri de selecție, care au un criteriu comun: acela de cunoștințe — și nu țin seama de necesitatea obiectivă ca pe scara ierarhiei universitare să fie promovate tinerii din toate categoriile sociale. În cazul selecției celor cărora li se acordă burse pentru a studia în străinătate un asemenea concurs mi se pare chiar neavenit. Conducerea instituțiilor de

anchetă pedagogică

Învățămînt superior nu pot delibera asupra candidaților numai în funcție de rezultatele unui asemenea concurs. Este firesc să nu gîndim decât la examenul de stat. Și atunci sînt foarte importante pentru specializare instruneste toate calitățile care sînt necesare în viitoarea lui muncă, dacă după încheierea studiilor va fi capabil, într-adevăr, să aducă o contribuție valoroasă în pregătirea științifică și educativă în spiritul politicii marxist-leniniste a partidului nostru a unor noi generații de intelectuali. De altminteri, asemenea concursuri conduc uneori la închietări. Există numeroase exemple care atestă aspectele nedorite pe care le îmbracă în practică unilateralizarea criteriilor de selecție pentru activitatea didactică în învățămînt superior. Un profesor, șef de catedră din București, mi spunea de curînd: „Îmi dau seama că am greșit atunci cînd am propus să fie reținut în facultate un absolvent numai pentru că obținuse media maximă la examenul de stat. Și el mi-a manifestat aceeași conștiințozitate și corectitudine față de îndeplinirea îndatoririlor, dar nu vădește pasiune pentru munca de concepție pe care o chemați „a face”, nu dă dovadă de aptitudini deosebite pentru profesia căreia li s-a consacrat și este la fel de distant, de izolat de studenți, ca și față de colegii săi din anii de facultate”. Faptul în sine e concludent.

Conșter că discuția noastră poate să abordeze problemele analizate și dintr-un alt unghi de vedere — ne-a spus prof. dr. ing. Aron Popa, rectorul Institutului de mine din Petroșani. Constatăm cu mîndrie și satisfacție că avem un tineret capabil, talentat, dornic de învățură, de perfecționare intelectuală, că de pe toate meșteugurile țării, din toate mediile sociale se ridică tineri personalități cu certe potențe și valoare științifică și profesională. Este cred, de datorită noastră, a conducătorilor de instituții de învățămînt superior, a cadrelor didactice, a tuturor forurilor care îndrumă școlii și studenții, să asigurăm pregătirea și promovarea pe scara ierarhică universitară, științifică, a tinerilor talentați, capabili, proveniți din toate colțurile țării — nu numai din celele centre universitare — și din toate mediile sociale. Spre încheierea să-i stimulăm, să-i ajutăm mai ales pe aceia care în mediul familial, în localitatea în care au crescut, au dispus de mai puține condiții pentru cultivarea și dezvoltarea inteligenței lor, a capacității lor de gîndire, de însușire a unui înalt nivel de cultură. Departe de mine gîndul de a reveni la metodele acuminate de așa-zisii spirjini, utilizate uneori ca vreo cîteva decenii în urmă, cînd pregătirea, calificarea personalilor nu aveau ponderea cuvenită în complexul criteriilor de selecție și promovare în rîndurile universitarilor. Dar, așa cum susțin pe bună dreptate numeroase cadre didactice, să nu cîdem acum nici în cealaltă extremă, socotind drept unic criteriu al alegerii noilor colegi nota obținută la un examen sau altul.

Accesul neîngredat al tineretului în învățămînt este una din cele mai pregnante expresii ale democratismului socialist. Este un deziderat firesc înăca pe bîncile facultăților să se

bucure de egală atenție toți studenții, pentru a-și putea descoperi și cultiva talentele lor reale, specificiile personalității lor în dezvoltarea „Mimic mai simplu și mai ușor — spune unul dintre interlocutori — să lucrezi cu talente certe descoperite și cultivate într-un liceu cu tradiție, într-un mediu de intelectual. Munca noastră, a dascălilor, va deveni cu atît mai interesantă, mai pasionantă, atunci cînd noi însine vom căuta să descoperim printre învățăceii noștri tineri capabili, inteligenți, cu potențe științifice și culturale încă nestimulate, nevalorificate. Reușita lor, afirmarea lor în viața universitară, în cercetarea științifică, în cultura va fi cea mai aleasă răsplătă și atestarea, în același timp, a calităților și capacității acestora, a experienței și spiritului de răspundere al profesorului însuși”.

Avem un corp profesional de prestigiu, consacrat plener înaltei sale meniri. Și este în interesul societății noastre socialiste perpetuarea acestui prestigiu și a tradițiilor generoase tradiții universitare pe care le-a creat. Tocmai de aceea nu ne poate fi indiferent cine e primit în rîndurile corpului didactic. Democratismul social este presupune ca în toate domeniile de activitate să se asigure cel mai larg acces oamenilor din toate categoriile sociale ale poporului. Cu atît mai mult pentru munca didactică și, în general, pentru activitatea intelectuală, e vital necesar să fie pregătiti tinerii înalțai, cu studii temeinice în profesia aleasă, oameni cu un larg orizont politic, profund atașați cauzei constrînsului socialismului în patria noastră.

Florica DINULESCU

„LUCEAFĂRUL” de Delavrancea în interpretarea teatrului „Mihai Eminescu” din Botoșani

De peste o jumătate de veac, scenele românești își revăd în rîndurile noastre de comemorare a demnității născutului morții lui Delavrancea — ci a făcut totodată efortul de a realiza un spectacol de calitate. Și trebuie să recunoaștem că acest efort n-a fost neînsemnat, dacă avem în vedere pe de o parte posibilitățile teatrului, iar pe de altă parte, nelimplinirea textului. Spectacolul, la rîndul său, răspunde, după părerea noastră, înapoi efortului care l-a generat. Dar să nu ne lămurim. Colectivul de la Botoșani găsi în concepția regizorală a Soranei Coroamă un punct de plecare solid, o viziune clară, modernă, așă și pună în valoare virtuțile textului dramatic și să evite cu delicatețe carentele acestuia. Ni se pare astfel demnă de subliniat capacitatea regizorală de a surprinde și a pune în evidență faptele autentice dramatice, pe măsura intențiilor lui Delavrancea în contrapunctul eroului principal, și în același timp, măiestria demonstrată în direcția de scenă în relevarea datelor umane ale personajelor și în realizarea atmosferei epice caracteristice teatrului.

Este, de asemenea, meritul incontestabil al autorului decorului (Hristofora Cazacu) și al autorului costumelor (George Dorogoboc), de a fi izbucnită în găsirea soluții deplin corepunzătoare concepției regizorale. Credem că trebuie evidențiat îndeosebi modul în care se armonizează decorul simplu, aprat, tulburător, sugestiv, cu neliniștea, zbuciumul lui Petru Rareș și al credincioșilor săi, din actele I, II, III, V, — cu acel cadru de înmînată solemnă al actului IV, compus din dantelelă în lemn natural a tronului domnesc și a scaunelor-străni rezervate boierilor și din maiestuosul panou decorat cu siluete metalice estompate, amintind pictura votivă a vremii. Costumele — destul de amănunțit lucrate, dar însăși impresie desăvîrșită de simplitate — creează, prin tonurile dominante gri-be, un contrast calm, cu fondul sever, aspru, pe care l-am amintit, din actele I, II, III, V, sugestiv, de activă modestia, sobrietatea, dizența, dar și atmosfera de poezie epică indicată de regie; ele se armonizează perfect în ambianța scenică. Păcat, însă, că intențiile regizorale n-au fost concretizate decît parțial de către actori.

Protagonistul ansamblului, Stelian Preda, și-a conturat, desigur, interpretarea rolului lui Petru Rareș pe baza concepției regizorale a spectacolului, reușind să aducă în lumină, într-o serie de momente ale acțiunii, calitățile umane ale eroului, caracterul lui robust, compus din optimism dar și din dizenze severă. Stelian Preda n-a urmărit însă consecvent această linie conceptuală, interpretîrî, recurgînd nu o dată la mijloace de joc exteroare; nu ne-a putut convinge, de pildă, de

cîte ori (în special în actul III) a simțit nevoia să expune primele patosul prin umflarea nefirească a glasului, așa cum ne-a apărut, nejustificat, aproape plîngăret, în ultimul act (cu excepția transfigurării convingătoare din final); am dori, de asemenea, să atragem atenția asupra accentuării suprațoare a vocalelor în vorbirea interpretului și asupra atitudinilor, deseori, a consoanelor și chiar a silabelor finale.

Momente bine realizate ne-au oferit pe parcursul spectacolului Gheorghe Gheorghiu (un Mogrică care și continuă pregnant evoluția complexă începută încă din Vîforul), Mircea Gheorghiu (un Smil conturat cu precizie și sobrietate, dar care atrage totuși prea mult atenția asupra sa în ansamblul scenic), Ioana Ene (o Genevieve sensibilă, adesea plină de farmec, contribuind la crearea atmosferei de poezie în scenele respective). Elisabeta Preda (tulburătoare în rolul Oanei), George Gheorghiu (Croza) și Dumitru Petrescu (Corbea). Emoția și convingerea interpretării nu se transmite însă, nici aici, în sală, cu deplină consecvență și intensitate.

Luceafărul lui Delavrancea n-a oferit în interpretarea colectivului de la Botoșani bucurii reînălțării cu pagini și eroi dragi din istoria poporului român.

Mihai VASILIU

Cronică autunnală la Tonis cinema

(Urmare din pag. 1)

vapoarelor e azi mecanizat în portul de Constanța. Manual se mai lucrează doar în hambarii de nave, dar și aici există tendința de a se înlocui munca manuală prin cea mecanică, prin introducerea containerează și prin folosirea a buldozerelor care string de pe margini minereuie grăunată, în comuri, pentru a putea fi ridicat mai ușor de macaralele cu greif.

Mîine, în incinta apărută ce se construiește acum la piciorale fațetei pînă la Agigea, vor acostora vapoare petroliere de 80.000 tone și supercarpouri de 45.000 tone.

Înginerul Petre Ivanov, subdirector la NAVROM ne împărtășește în cifre semnificative evoluția înfășurătoare a portului nou. Două diguri de epătare lungi de peste 5 kilometri vor răpi imperiului marin o incintă îndiguită de 523 hectare. Acvatoriul noului port va avea 242 hectare și va fi de patru ori mai mare decît suprafața apei din vechiul port. Suprafața platformelor se va dubla și ea și tot astfel lungimea cheurilor de acostare, care va măsura peste 11 km. La cele 30 de dane din portul vechi se vor mai adăuga încă 40 de dane operative în portul nou, cu deosebire că aceste dane vor fi duble (200 m.l.) în comparație cu cele ale portului vechi. În total portul de mîine al Constanței va dispune de circa 100 dane, triplund și astfel ca-

pacitatea. Adîncimea de 13,5 metri a noului port va permite accesul vaselor de mare tonaj. Două dane situate lângă gara maritimă vor fi specializate pentru traficul de călduri.

Dincolo de port și marea, plînd de valuri vire, punctate de albul delicat al unor cripi de pescăruși, de un fum străvezii, de un cataract de silueta glacială a unui pachetob.

Dincoace, în incinta Santerului naval se înalță cele două imense docuri, negre care aproape înmăscăzarea. Doar roșul violent al costuții mineralierului „Hunedoara” vine să redea deodată tonul acestui peisaj deopot.

Mă apropiu cu emoție de docul plătitor și suflete pe el urcînd am aflat în revizie actuală înainte de plecarea într-o nouă cursă peste oceane, „Hunedoara” e din clasa celor 6 mineraliere de 32.500 tone construite recent în Japonia, cele mai mari nave din flota noastră maritimă. Ca să-l privești de jos trebuie să-ți ridici capul în aceeași înălțime ca la contemplarea Palatului Telecromer. Pîntecul acestui corp urias, lung de peste 180 m și lat de 25 m, poate găzdui 25.799 tone minereu de fier. Etravalele acesteia de oțel au străbătut Atlanticul și Pacificul, Oceanul Indian și Marea Chinei de sud și au gemut în porturile de berbec ale furtunilor de gradul 10.

În fiecare dintre cursele de 110 zile vasele a înlocuit de cîte patru ori echipajul, de două ori la dus și de două ori întors. Toate acestea sînt fascinante...

Comandantul Gheorghe Ungureanu e un bătrîn „jeup de mare”, un adevărat „homo navalis”. Din cei 53 de ani ai săi, 32 l-a petrecut pe marea care l-a învîntat o impresiionantă disciplină, atît față de nave pe care o conduce, cît și față de sine însuși. Secundul său, căpitantul Costică Ghiomdea îi caldă pe urme. Ce poji să-l întrebîi înțî și-nți-lu un comandant de lungă cursă, decît dacă a avut de timpîmpat furtuni?

— Desigur, îmi răspunde zîmbînd comandantul Ungureanu. „A grand vaiseau, grand tempete”. A grand vaiseau, grand tempete. E ceva obișnuit.

Intr-adevăr, în ruta sa vasul trece prin zona ciclonelor și tifunelor, dar lecolește cu măiestrie.

Cînd navigăm prin Marea Chinei, în zona Pacificului de Sud, ghidul nostru e șeful telegrafist Dumitru Nicolaeșcu, care ne indică la tot pasul „meteorul” transmis de la stațiile de pe coastă.

— Echipajul?

— Avem un echipaj de calitate, ca de altfel toate echipajele de pe navele românești; toți și-au creat o faimă bine meritată pe mările și oceanele lumii. Oameni serioși, bine pregătiti profesional, cu o înaltă înaltă morală — așa cum se cuvine să fie marinarii noștri, educați de partidul comunist. Echipajul e una din celelele constitutive ale acestui ansamblu complet care e nave. Fiecare om din el are mai mult decît o funcție, are două ori din el pentru îndeplinirea sarcinilor colective, iar spiritul de solidaritate to-

vădească să-laze baza încrederei față de sine și față de alții. Solidaritate și încredere mutuală, acestea sînt virtuțile marinariilor noștri, virtuți care sînt expresia unei etici superioare, etica noastră socialistă.

Părăsînd mineralierul „Hunedoara” mă întrebam nedumerit: „De ce limbașul comun îi califică pe marinarii drept pitoresci?” Pentru că un sint așa; iar termenul e, de altfel, compromis. În artă, amatori de pitoresc nu sînt niște adevărați artiști. Marca artistului este să se descopere pe sine, să știe, iar arta începe acolo unde sfîrșite pitorescul, așa după cum glăvea începe acolo unde se termină anecdota. Or, marinarii, prin însăși meseria lor, mi se par a fi niște inițiali ai vieții adevărate, ei găsesc soluții, critici și căi deosebite esențiale. Și de cele mai multe ori îi găsesc...

Deasupra Constanței cerul e încă limpede; orîndu-mă de debarco albastru-verzu pe care se repliază penajul de aburi albi al portului și fumurile vapoarelor, încrustate pe zare ca niște vînșoare într-o turcoză. Apoi, înăc-înăc, se înalță noaptea. Dar în port activitatea continuă: macaralele hurnice necăpate, încărcări și descărcări, vapoarele pleacă și vin. Poarta maritimă a țării e mereu deschisă, uzina vie a portului lucrează fără oprire, ca o oțelărie, cu un jurnal, mereu dinamic, mereu în acțiune, spre gloria întregii țări, a socialismului triumfător de pe aceste meleaguri.

Al șaselea congres internațional de estetică, ținut recent la Uppsala (Suedia) prilejește cîteva considerații ce depășesc continuul propriu zis al comunicărilor conferințelor. Programul congresului — cu cele cîteva sute de participanți și aproape două sute de comunicări — a aliniat meșteșugurile reprezentative pentru estetica comună. Cele trei, începînd cu octogenarii și universal cunoscutul Etienne Souriau și, trecînd treptele generatiilor, de la Thomas Munro, L. Fatarkievic, M. Beardsley, Mikkel Dufrenne, la numeroși și unora foarte interesanți cercetători tineri din cîteva zeci de țări.

Nu-mi propun o dare de seamă care ar înșira să devină o înșirare fastidioasă a numărului mare de teme, de puncte de vedere, de metode. Trebuie notată înăca această diversitate, înrînd cu caracteristică pentru condiția estetică contemporană, pentru căutările și progresele ei, ca și pentru dificultățile de a găsi un limbaj comun. Cele două aspecte cu semnificație diferite au fost perceptibile. Nu e nevoie de un optimism convențional și festiv pentru a constata că primul aspect a fost precumpăntor. S-au înfruntat și poziții ireductibile, consecințele unor moduri opuse de a concepe arta și lumea; deși o schemă în alb-negru ar fi cu totul simplificată, nuanțele și atitudinile de tranziție manifestîndu-se din abundență. Dar între intervențiile — care au tratat frontal în mod strict categorial și l-au discutat în val închis, într-o impasibilitate izolată, și acelea care au cercetat din unghiuri felurite, dar într-un mod materialist de a gîndi raporturile dintre artă și societate, contrastul a fost sensibil. Diversitatea a fost în primul rînd conștientă unui registru mai vast de preocupări și a unui contact fertil cu discipline contemporane aflate în spectaculos dezvoltare — cu sociologia, lingvistica,

psihologia. Această diversitate de preocupări și metode specifice, ca și unitatea concepției marxiste, s-a reflectat în problemele atinse de comunicările delegației române.

Ar fi prelungim de propune trăsături valabile pentru întreagă teritoriu al

și a fost relația artistică. Multe dintre comunicări au discutat și alte aspecte, unosei foarte aproximativ înrîndite cu această temă. Dar conferințele au fost teritoriul de plecare s-au axat pe problema fundamentală. Concepțiile unora în moduri diferite, preocupă-

INSEMNĂRI DE LA UN CONGRES INTERNAȚIONAL

CONFUNȚĂRI ÎN DOMENIUL ESTETICII

Silvian IOSIFESCU

multiformului în care s-au cîmciot metode de lucru și concepții filozofice felurite. Conferințele, comunicările, discuțiile permit însă de a limita cîteva coordonate interesante pentru preocupările momentului 1968. Interesante și pentru că răspund unor probleme de actualitate care se vor moderniza, dar sînt în realitate, adesea, în contrapunct cu climatul gîndirii contemporane.

Tema generală a congre-

lodeaua apărută cu suficiență competență și cu veritabilă dialectică. Dezbaterile congresului au arătat însă cît de staturor revine tendința — foarte felurită sustinută — în gîndirea estetică contemporană.

E o orientare care nu se confundă cu estetica speculativă, o estetică care are echivalența estetică filozofică cu speculația steapă. Au existat multe comunicări cu obiective net delimitate. Una dintre secții a avut în teritoriul său „Statistica și estetica experimentală” și a cuprins, între altele, un studiu cibernetic al „Regelui Lear” — un studiu de interes încontestabil. Altminteri, cîteva comunicări fragmentate și preliminară se completau cu puneri de probleme generale, bazate tocmai pe poezia literaturii estetice, pe cognoscibilitatea operelor de artă. N-au lipsit nici tendințele schematizante care traduceau dificultățile de simbolizare artistică sau literară, dar atenția această impresionantă precizie prin cite o frază finală care reintroducea factorii mai greu evaluabili, făcîndu-le să apară în ansamblu înăca a existat o conștințozitate atitudine între cercetările generale și enunțurile paralizatoare. În amîndouă categoriile de comunicări, cele mai multe intervenții s-au străduț să nu simplifice ceea ce e complex, dar au fost dominate de convingerea necesității de a accoraa cercetarea parțială, cu enunțul general.

Confruntarea de idei din august arată cît de paradoxal deusă este o atitudine care are iluzia că respinge desuțul. Scepticismul estetic, vehiculat unora cu real talent, adesea cu înșirare sistematică, și mai mult o profesie de credință a unui savant septuagenar, conștient de primordia pe care o constituie un climat de violență (textul se referă la asasinarea senatorului Kennedy) și care amintește adevăruri elementare, prea frecvent neglijate, ca privire la acțiunea directă, utilă sau pernicioasă, pe care o poate avea opera de artă. „Arta nu există în vacuum, e un mod de comportare activă, ca și tehnologia științifică, e supusă evaluării din punct de vedere, iar societatea e ultimul judecător al privirii la modalitățile artistice pe care vrea să le încurajeze sau să le descurajeze”. Conștient de dururile pe care le comportă teza sa (dogmatizarea unor criterii înguste, imixtiunea în creația artistului), Munro condamnă excesele pernicioase și subliniază că „un grad înalt de libertate a artistului este plin la urmă în avantajul tuturor”. Este cert că însăși argumentarea lui Munro poate fi nuanțată. Dar textul esteticianului american cuprinde o întrebare gravă. Festul de înnoțecă bilingvistică, această întrebare nu poate fi nici ultiată, nici lăsată fără răspuns.

Tot atît de evidentă și de un interes egal a fost o altă preocupare strălucitoare: postularea unor cercetări sistematice asupra artei, postularea raționalității și generalității estetice. Poziția aceasta e implicată de concepția marxistă chiar dacă n-a fost

Congresele fizicienilor, matematicienilor sau biologilor marcează adesea un moment în dezvoltarea științei respective, permițînd stabilirea unor anumite bilanțuri. Acestea sînt aproape cu neputință în disciplinele umaniste. Totuși, în măsura în care a căutat și făcut posibilă canale de comunicare și elemente de limbaj comun între specialiști de pe diverse meridiane ale globului, congresul de la Uppsala n-a fost doar o reunire periodică și rituală.

Continuitatea românilor, permanența lor în istorie, își găsesc o cuprinzătoare expresie în ideea de „fără timp” statistică, care este o caracteristică a societății românești constituie după natura fizică și meșteșugurilor, după natura spirit și tradiție, după felul de comunitate și dezvoltare materială. „Târziu”, dintre care vine în minte, prin gând reflex, cea a Bisericii, a Moților, a Vrancei, a Maramureșului, a Făgărașului, a Crisurilor, a Loviștei, a Hategului sau a Someșului, sint puternic nodul de structură națională care au supraviețuit tuturor vicisitudinilor istoriei, conservând și revivind prin secolii cultura românească, dîndu-i dimensiune în spațiu și timp, în materie și spirit; cîmpurile care s-au succedat din cele patru vînturi n-au avut striviri, spulbera, modifica, înstrăina această structură vitală de autoconservare. A fost un mod specific de a menține datele primordiale ale ființei naționale, felul original de a ocroti și prelucra în succesiunea și arborescența noilor generații, cu gînta de a evita pericolul pe care îl rezerva istoria, prin retrageri în matca proprie, în substanța proprie, în plasma proprie, urmate de reveniri conștente, cu noi potențieri și o mai amplă forță de manifestare.

„Tara Oasului”, provincie din nordul cel mai de nord al României, se înscrie cu marcată personalitate în constelația „tărilor” din Europa de nord-vest, în gînta globală valențe și proprietăți adînc expresive, recunoșcibile în etnografia și folclorul național, în zestrea de specific și tradiție, în obiceiurile și spiritualitatea lor. În „Tara Oasului”, „Tara Oasului” a felului nostru de a fi, de gîndi, de a trăi, de a năzui, în unicitatea tuturor acestor manifestări.

Ce fel de oameni sînt oșenii? Care sînt liniile de forță ale caracterului lor? Cum se constituie psihologia acestor țărani cu o personalitate altă de distinctă? De unde atîta seducție și impozibilități în tratul lor cotidian? Din ce surse (nu îndesate cunoscut) se adapă frenezia lor de cîntec, frenetia lor de joc, „frenetia lor de dragoste și ură”? Ce înțeleșuri secrete are așa-numitul lor „exotism” de nobilă fascinație? Sînt întreabări pe care și le-au pus, obsesiv aproape, toți etnologii și folcloriștii care s-au apropiat de centrul lung și cîntec și în mod aplicat de această „țară” în care dădicii nu trebuie căutat în straturile moarte ale arheologiei pentru simplul motiv că el este la suprafață, la îndemîna oricui, prezent în etnologia modernă a oșenilor, în rostire și port, în virtute și concepție asupra ideii de timp și istorie, în nedezmințitul lui spirit „justițiar”, bazat pe omelnie și mîncă pașnică. Lesne se poate de a distinge, în alt loc și cu alte mijloace, va continua eforturile de cercetare ale învățătorilor; însemnarea de față, minată de o nedesimulată dragoste pentru oșenime, își propune să aducă la cunoștință o succesiune de naturi și scene din realitatea de toate zilele a Tării Oasului, imbiind astfel la drumetie în „nordul exotic” al României.

E sfîrșitul despre care, prin 1932, comentînd studiu lui Ion Mureșanu consacrat oșenilor, Mihail Sadoveanu nota: „O regiune prea puțin cunoscută a granita extrem-nordică a neamului românesc... un fragment al celor mai vechi pămînturi ale țării care pe urmă sînt numite Dacia”. A devenit „țărîmul prosper, eflorescent, pe deplin înscris în procesele de civilizație națională a cărui întinsă popularitate nu izvoarează acum numai din marca sa originalitate, din specific, ci și are la bază adînci prefaceri social-economice, moral-psihologice petrecute în ultimul sfert de veac. Noțiunile de „oșan” și „oșenime” denumesc azi, cu pregnanță, o conjungere a ideii de tradiție, de durată românească, cu aceea de spirit nou, de civilizație nouă socialistă. Acest gînd de nedesăcută, reciprocitate între trecut și prezent ne va însoți în însemnările prin care elogiem, azi, aci, virtuțile dintotdeauna și de acum ale oșenilor. „Tara” în care pășim să se păstreze la limita nord-vestică a țării, într-o depresiune de forma unei scoți vertice, cu multe virtuteji circulare, relief terasat, prelinie livezilor; scoala și uitată la piciorul unor mîncășuri, prăvălii ale larului Gufii-Tibbles (sînt mîntii Oasului), constituindu-se ca un amfiteatru nordic al Tării Oasului, în timp ce sub vînt vine să învecineze provincia cu vasiltele întinderi cereșiere ale cîmpului mesogean.

Deci priviți Tara Oasului dinpre Satu Mare, din cîmpie, într-o zi de vară țîrzie, în orele după-amiezii, avînd soarele în spate, țîrîmurile oșenești apar ca niște realități fumegose, imagine pastorală, de ilustrată; dimpotrivă, dacă priviți „țara” de pe una din treptele înalte ale vastului amfiteatru nordic, depresiunea cu cele douăzeci și trei de așezări oșenești, frumoasa scoala și verdețurile, în costurii și lădăie, în linia soarelui, și contempli vitele pășind în zăvoaiele ierboase, dulci, și te uita la oșenile lește la pîrului, cu rufăria și maiuș, să spele. E de preferat așadar, panorama dinpre nord a țării Oasului, de pe una din treptele amfiteatruului pietros de undeva de pe Huta, unde șoseaua de la Sighețu-Marmăreș scapă la libertate și curge repede, în largi volute, în scoala verde, cu multe virtuți circulare, a Tării Oasului. Pentru turist și modul ideal de a pătrunde în oșenime. Cumva la fel vom proceda și noi, oferind cititorului un număr de panorame, dar neuitînd să pătrundem în acestul mîncăș al acestora, în înțimta lor substanțială, citind amănunțit viața zilnică, chipul cotidianului. Vom traversa succint anotimpurile și profesivele, tezaurul de folclor și tradiție, pătrîndu-ne pe cit va fi posibil în lumea caracterelor, a psihicului colectiv, în universul temperamental. Comentarul nostru se vrea în bună parte monologul unui cîterone care descriează o posibilă față a cîleioscopului oșeneș; autorul se deștează veit de ceea ce s-ar putea numi reportaj monografic, migrînd în liberă mișcare dincolo de observarea nemijlocită a faptelor și realităților, încearcă să se înscrie în specificitatea „țării”. Dar rămîn destule valențe deschise; le va descria cititorul, dîndu-le substanță în felul său și după buna lui dispoziție, asociindu-le altora, existente în depozitele memoriei, în propria lui imagine despre oșenime.

Să începem cu anotimpul alb, oșenii care se pregătesc de pe acum pentru iarna pică devreme aici și oamenii locului își cuprind gospodăria cu îngrădituri lemnoase. Se apără astfel de lupul care le vine, în unele țări, în bătaie, le rupe animalele de pe lingă casă, le rupe coboară, le mîncă din blid. Și ursul coboară cîteodată în uliți, pentru că iernile sînt cumplite, string în brate totuși, îmbracă în poizății lor de zăpadă și gheață cîmpul livadă, ființele, nu-i de leșit pe afară. Satu-i mort. Oamenii sînt imbiți mai degrabă să iasă la orăș, la Negrești; în timp berechet, treabă te uita noțiunile. Te plîmbi prin oraș, te uita la vitrine, vezi ceea ce n-ai putut vedea peste vară, te înfrînști cu oamenii din satul vecin; intră-ți un cuvînt ai ce să depeni cu vorba. „Coconii”, în schimb, pruncii oșenilor, au iarna lor, iarna zăpezilor, la sîntuș; lor nu le e frig, nu-i sînt, nu vor să-i sîntă. E lucrul neamăpunit să te lași cu sănioara la vale și să cazi cînd nu te aștepti, și să te acopere omelnie, și să te iei la bătaie

cu bruj de zăpadă, și cei de seama ta să răspundă în același fel. E neamăpunită țara „coconilor” de oșan. Mai cu seamă cînd ninge dintr-un cer însemnat ca oglînda, și ninge rar, și ninge fără vînt, și ninge cu fulgi mari, ca niște zădrent, ale ingerilor, pe care tu le prinzi cu gura, setos, le prinzi din zborul lor moale. Dar să nu poposim nostalgice asupra propriei noastre copilării... Joaca, oricît ar fi ea de joacă, are limitele ei. Iarna zăpezilor și a sîntușului merge mină în mină cu iarna învățătorii. Învătorii, de așezătură, puil de oșan se retrage în casă, lingă cărți și caiete, chemat de incurtăzile societății pe care le cere manualul de aritmetică. Din cînd în cînd se mai uită pe ferestru, întrebîndu-se în gînd, mediativ și cu dăbă nevoințioasă: cît fac un om de zăpadă și cu alt om de zăpadă și cu alt om de zăpadă? Alături de „cocon”, sora acestuia, „prunca”, elevă de-a înțila, lucrează tridonic la scriere, își descoperă pentru prima oară arhitectura întregă și atracțioasă a numelui ei: Pop Măria. Pop Măria, Pop Mărie, Pop Mărie. „Coconii” mai mășori se ocupă de geografie și înfrînța a spațiilor, a marilor călătorii; ea se înfrînța cu plă-

rarul e personalul numărul unu al „simbrăi”, spre el converg întrebările și răspunsurile celor suți din satele din văgăuni. Trebuie să știe a răspunde prompt, cu haz uneori, să știe să încheie învoielile, să știe cu precizie mișcarea lapteului, cu două contabilitate o tine dăcic, ca acum două mii de ani, cu lini și încrucișări trase cu lama briceagului pe o stînghe de fag, pe așa-numitul „martore păcurăresc”. Invoielile se isprăvesc, păcurarul face prima închinare cu „olaga împistrită”, stîlca zugrăvită cu podoabe florale; această trece din mină în mină, să știe toți din rîchiiu acela țare, de prună, în genere peste „săzeci de foguri” în care se stîrnesc mărgele de argint la cea mai mică călîntătură. După un gît de „Iacrima Turului” sînt la mare cinste „boacele”, sarmale țari, de păst de porumb, sarmale oșenești, care se astere de minune în burțile răscolite de băutura țare. Se spune că e de neconcepțur o „simbră” (ca și nureșile, de altfel), fără „boacă” sau „curechi umpluți”, cum li se spune spumei marelui făcute cu păst și afumătură. La ceasuri mai istovite intră în rol oșanul vîrstnic, bărbatul cu față uscată, senină, de patriarh și cu părul „rătunzat” la ceafă, ca „unul

„țara” cu neversimilă mortalitate s-au ridicat spitale, dispensare, policlinici, case de nașteri, unde profesază medici și un numeros corp sanitar și spitalicesc. În „țara” nestîlnie de carte fîntează acum o întinsă rețea de învățători, cu licee, școli tehnico-profesionale și de specialitate agrară, cu cadre didactice de înaltă calificare. „Tara” unde intelectualitatea era ca și inexistentă are azi peste 600 de profesori, zeci de medici, farmaciști, ingineri agronomi, tehnicieni dintr-o largă gamă de profesii. Treptat, în oșenime își găsesc vîd industria: fostii țărani scoți, în nordul Oasului, minereuri complexe, extrag bentonită și andezită; ei prelucrează întinsele pături de stejar și de fag ale mîntilor din preajmă, le transformă în cherestea și mobilă; stăpînesc uicșaje de înaltă tehnicitate la tesitoria de în și cîneșă; minuesc cu multă pricepere, cu artă, așa zice, fabulosul dar al livezilor; valorifică apele minerale de la Bixad. În cooperativele țărănești și în fermele statului se practică o agricultură bazată pe datele științei; existența țăranelor oșan, fostul „dijmas”, „slugă” și „jeler”, este inseparabilă astăzi de noțiuni ca economie și țărănăr, mecanică și calcul planificat. Țărănuș om, ridicat la con-

DEMOSTENE BOTEZ

ȚARĂ

Rostesc cuvîntul sufletului: țară, — Cum am rostit pentru înfrîa oară Cuvîntul mamă, în copilărie, Cînd l-am creștat adînc în carne vie.

Din țărîna ei rodit, sînt fiul ei Și toți copacii îmi sînt frații mei. Trîind pe a străbunilor moartine, Sînt fiul celor ce-au fost înainte.

În codri, straturi moi de frunze moarte, Ca niște pagini de străveche carte, Păstrează în nervure — filigran Istoria trăită an cu an.

Ascund toți codrii dedesubt un toni pe care l-a scris toamna, om cu om, Stringînd în frunze ca-ntr-un vechi izvod Istoria întregului norod.

IOANA DIACONESCU

TOAMNĂ

Oh, jalea frunzelor căzute Înărmurînd în joc stîngher Pe marginea pămîntului, rotunde, Pînă în dimineața-n care pier! O toamnă, și-apoi alta se inclină Pe umbra mea călătorînd mereu Pămîntu-șă știe că de la o vreme Pămîntu-mi sună-o palmă, aur

EMIL GIURGIUCA

ÎMPREUNĂ

Tu ești căprioara Care își caută puilul? Întreb, căutîndu-ți privirea, Fîindcă sînt codrul.

Ori pasărea ești, cu penele rari, Ce stă pe virfurile de cer Și te bat vînturi mari Din alt emisfer?

Sînt multe cărări Sub soare, sub lună, Cărări de adîncuri, de depărtări. — Să-l căutăm împreună.

RADU CÎRNECI

HORĂ

Lină, rotundă, frumoasă, horă de cîmpuri cu plou, grav undînd și duiosă Dvîspre străbuni către noi —

Zveltă și pură rotire, iarba sfîntînd-o sub pași, mult jînduță-mpîlnire, aură pentru urmasii —

Horă de ape, în brîie munți legîndu-se-n dor și sîrleat de călcîie dulcele lut cîntător —

Horă de vulturi în soare, horă de oase-n afund, pururea nemuritoare hora acestui pămînt!

TARA OASULUI

POP SIMION

care are griu de vînzare”, cum e numit în gîntă această tînsorea a locului. Oșanul vîrstnic are plăcerea a locului, de a se băta în cîntec „cu ocară tinere” fără nămur; umetea mai ales prin stîlca de a intră în țîr, „loc” acela lăruș în uitate, smulse de undeva din vremea tinereții lui, stîrînd mereu în ascultări învide pentru merindea de originalitate, pentru generoasa gîndire poetică cu care l-au investit anii.

Io atîta-od tipuri Săn grunzul ceterii Pîn'oi rupe arcu'n tri. Nici atunci nu-m'oi oprî. Pînă-acapăt v'remii.

afirmă oșanul cu față uscată, senină, de patriarh, și cu plete lungi „rătunzate la ceafă”. Nu se lasă mai prejos „horitoarea”, femeia atotputernică în ale apusului pe gură, enciclopedie folclorică ambulantă, care știe să potrivească un cîntec sau o „horă” sau o „spusă” în orice situație; țese în cîntec dătină, reamîntă curgerea unor evenimente care au lăsat dîr în constința oșenească, pe un drumul frumos al acestor tineri pe care „simbră” li apropie intru dragoste. „Horitoarea” e constința vie a colectivității oșenești, tezaurul de cîntec, vers și frumusețe de spirit care se imaginează în acele splendide recipiente folclorice, care sînt bătrîni, spre a fi date aceste comori mai departe, cu sîntința și ritual, din tată în „cocon”, din mamă în „prunca”, și nu se pierdă nimic din formidabilul flux al permanentei oșenești, care nu-l altvea decît o trînică valență a permanenței naționale a românilor.

Vara oșenească e scurtă foc; în timp comprimat se consumă o multime de munci: țara, sapa, semănat, plivit, cules. Și nu numai cules de grîne. E vorba de culesul livezilor, de mercele și prunelile „țării”, mai ales de prune, din care — printr-o alchimie rămasă de sute de ani secretă — se scoate, în fapt de iarnă pe îngheț, vestite „lacrimi de țur”. Dar printru grijă și munci de-a lungul istovitoare vîr oșenești, se vor limpezi, în horele dumnicale și înfrînirile succesive, nureșile din toamnă. Scurta vară oșenească se trece repede, curgînd în fabulosul vad al toamnei cu roade, cînd se aprind horele și se întemeiază noile căsnici. De undeva, toamnei e, la drept vorbind, re-luarea, trîrează intensă a verii neconsumate, a verii oșenești acaparată de vînt.

Vitorea mîrească e gătita îndelung, cu un ritual aparte; e gătita depărtat de casă pînătîre are o solemnitate singulară. Numai la coafura miresei se depune o activitate arton, și este cele mai lețite mîni ale de lucru ore și zile în șir. Fata care pleacă de acasă trebuie să arate ca scoasă din cadrul, iar pețitorii — stegari veniți să o ceară în numele miresei, să se treacă în mîni de neconsumat al frumuseții. În „conci”, cum își numeste comul bogat, se împletește bănuți și zeci de mii de mărgele de siclă; și lucrează mult, cu migală, asupra fiecărei zăvezii în parte, după care se pun „jăgăzile”, sînt împietrită mărgele, petelate de cele mai felurite forme și străluciri; aceste podoabe dau o expresie aparte nureșii oșenești, a cărui personaj-chie, simbolul de frumusețe și atracție, îl constituie un „conci” și frumusețe oșană. În zvonul ceterasului — de obicei suit într-un prepeleac, să nu-l jecinez cei înfrînțaiți — nureșii sub cîncez de ani, „dăntăși”, se antrenează în jocul duală ritmat, dur, rămas din vechime, cu mișcări scurte, smucite, decise, și bătuțe pe loc, fără emușii și fără prea multe contorsiuni serpești. Nervul acestor jocuri constă în zvîcnirile ce irump cascadă, prin gît de tarantelă, cu imbiul sîncului, cu țîrșit scurte, cu simțimata guturală, cînd hăit, la tonuri înalte, cu rostire de „țipuritură”. Nureș se mai învîlmășeste uneori; se schimbă perechi, se nasc mîni, gelozia își scoate altorei capul. E timpul cînd se plătesc polite, se plătesc „mers”, în timp ce nureș curge, micul accident se șterge și totul reîntră în ritmul firesc de totdeauna...

dilia de constructor conștient, este de neconcepțur cu tot ce a fost și a însemnat el în trecut; nu numai economică ci, în egală măsură, care preocupă, nivel de înțelegere, gîndire, preocupări. Prin voința și cunoșterea sa, a și descoperit în țărînică sîrăce de aici puteri neîntrebuate, iar plantei și pomului, noi posibilități de a rodi. Se spune despre Negrești că se află la distanțe egale de mai toate extremitățile depresiunii Oasului, că drumurile care vin spre Negrești sînt dispuse radial, ca spițele față de butucul rotii. Locul este, prin tradiție, „capitala” oșenimii. Fostul țîr a devenit orășel; constructor, acest personaj pe care îl avem la inimă, l-au păstrat și astăzi, înfrînțînd încercările a acestor așezări, înocit negreștii s-au trezit, pur și simplu, că fața țîrului de altădată dispăre, înecetăză să existe, se refugiază în muzeul etnografic, unde se păstrează, înfrînțînd încercările de a obiecte și fotografii, chipul tradițional al „țării”, „Nordul exotic” de altădată nu și-a pierdut, desigur, partumul, culoarea, locul și specificul „exotism” dintotdeauna. Culesul acestor „exotism” nu-ș nu pot fi înlocuite, „exotism” nu-ș și nu pot fi înlocuite, „exotism” bolile, patimile elementare — „virtuți oșenești” acum inexistente; culoare acestui exotism (pe deplin conservabile), sînt oșenime-căldă, țărîna de „caracter-cult” hîrniciei, fabulosul vad folcloric, marcată disponibilitate de a trăi și munci armonice, în ambianța tuturor artelor populare. În țărînească Tară a Oasului au pătruns stîlnia agronomică, ritmul — încă incipient — al industriei, învățămîntul de avîngă, comerțul, unelele culturi, materia diseminată în lucruri și bunăstare, fluxul ideilor novatoare, făcînd din acest meleag un colț înfloritor al României socialiste. Se înfrînțesc, se contîngă aici, sub ochii noștri, cele mai durabile virtuți și tradiții străbune cu sprîlnul vieții moderne, al civilizației socialiste românești.

E octombrie și e de privit Tara Oasului pe un soare mistic al după-amiezii, cînd roadele sînt trîșne și cîmpul, devastat de munci, arată, sub soare, cele mai căsele cu acoperiș fugiat sînt îmbrățate de un zgomot al împlînirilor, și munții tociți, de mică altitudine care străjuiesc „țara” au coamele negre-albastre; peisajul pur un formidabil covor țărănesc, în tonuri grave, cu mult rozgu, cu nureș și portocaliu, și negru, și lac garană, un imens covor de lînuri colorate vegetale. Dar asta nu durează mult, pentru că zările se încețoșează treptat, prin văzduh pluteșe lungi, înfrînțînd devin incerte, lăptoase și lumea se arăstește mult, fuge de galben spre roșu, spre brun, cînd încep să cadă ploile, plicistitoarele aloci ale toamnei putrede, sord și că „țara” din nordul cel mai de nord al României intră într-un alt ciclu vital. Vor veni virtuțile, înfrînțînd însoare și, curînd-curînd, totul se va contopi într-un univers alb, unde circulația va deveni greoaie și legăturile dintre oameni anevoioase. Trenul sau autobuzul nu prea sînt căutate acum. De apar urgente, deobicei de ordinul sănătății, avionul cu cruce sanitară reînnoită ori de cîte ori e nevoie, legătura cu viața a acestui țărîm cu un ritm al existenței încetînit. În rest, înfrînțînd, calm, univers alb, așteptare, preocupări ale universului mic, și punțile speranței aruncate spre vitorea anotimpuri agrare. Tara Oasului hibernează, își conservă forțele pentru explozia vitală din primăvară.

TOVARASUL ALEXANDRU BIRLADEANU A PRIMIT PE MINISTRUL INVATAMINTULUI DIN OLANDA

Tovarasul Alexandru Birladeanu, vicepresedintele al Consiliului de Ministri, presedintele Consiliului National al Cercetarii Stiintifice...

Ministrul Invatamintului din Olanda, G. H. Veringa, presedintele Consiliului academic al Universitatilor olandeze...

LUCRARILE SESIUNII STIINTIFICE ANUALE A INSTITUTULUI DE FILOZOFIE

Vineri au avut loc in Capitala lucrarile sesiunii stiintifice anuale a Institutului de filozofie al Academiei...

Cronica zilei

Delegatia Federatiei Combatantilor Antifascisti din Republica Socialistă Cehoslovacă...

Oaspetii au fost primiti de tovarasul Gheorghe Pană, prim-secretar al Comitetului Județean Brașov al P.C.R.

In timpul vizitei delegatia a fost insotita de tovarasul Nicolae Gostina, presedintele Comitetului fostilor deținuți antifascisti din România...

Vineri la amiază s-a deschis în sala Dalles o expoziție de artă decorativă din R. D. Germană.

Întoarcerea din Finlanda a delegației Marii Adunări Naționale

Delegatia Marii Adunari Nationale, condusa de Gheorghe Necula, vicepresedinte al M.A.N., care a facut o vizita oficiala in Finlanda...

Din delegatia au mai facut parte deputatii Ion Brad, vicepresedinte al Comitetului de Stat pentru Cultura si Arta, secretar al Comisiei pentru cultura si invatamint...

La plecarea din Helsinki, oaspetii romani au fost condusi de V. J. Sukkelainen, presedintele parlamentului finlandez...

La inapoierea in patrie conducatorul delegatiei, Gheorghe Necula, a facut o declaratie redactorului Agerpres...

ȘTIRI CULTURALE

"The English Stage Company" - formația teatrală engleză care va vizita țara noastră...

Colectivul teatrului londonez a adus în fața publicului bucureștean piesa "Nota" de romancierul și dramaturgul englez D. H. Lawrence...

Invitat să ia parte la Festivalul Internațional de Teatru, care se desfășoară în cadrul Biennalei de la Veneția...

Orchestra simfonică a Cinematografului, dirijată de Constantin Bugănoiu, a plecat vineri seara într-un turneu în R. F. a Germaniei...

Vineri seară, la București a sosit orchestra de jazz a Universității din Illinois, condusă de John Cravey...

Orchestra simfonică a Universității din Illinois, condusă de John Cravey, profesor de muzică la această universitate...

reunoscute. Dar, către vacanța de vară, reamintim căpătai de timpuriu s-a reactivat și fata a trebuit internată în spital...

Cu prilejul Zilei petrolistului

Cu prilejul Zilei petrolistului, la Rafinăria Brazi a avut loc vineri după-amiază o adunare la care au luat parte numeroși muncitorii...

Despre semnificația acestei zile a vorbit ing. Ion Grigoraș, directorul tehnic al rafinăriei...

Adunări consacrate acestui eveniment au mai avut loc la rafinăriile de la Cimpina și Teleajen...

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 5, 7 și 9 octombrie. În țară: Vreme relativ frumoasă, cu cerul variabil...

LOTO

Tragera din 4 octombrie 1968 10 11 16 67 27 38 7 8 59 53 90 85 FOND DE PREMII: 800 297 lei.

ÎNHUMAREA ACTORULUI GHEORGHE STORIN

Vineri, în holul sălii Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, pe scena căruia Gheorghe Storin a realizat ani în șir roluri de neuitat...

La adunarea de doliu au luat cuvântul Ion Moraru, vicepresedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă...

ÎN PREGĂTIREA SIMPOZIONULUI „CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI ACȚIUNEA CULTURAL-EDUCATIVĂ”

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Institutul de Științe Pedagogice organizează în cursul lunii decembrie a.c. la București, un simpozion pe tema „Cercetarea științifică și acțiunea cultural-educativă”...

La 8 octombrie - la București

Expoziția industrială suedeză

Sub egida Asociației generale pentru export a Suediei, la 8 octombrie urmează să se deschidă la București Expoziția industrială suedeză...

PRIN O. N. T.

Excursii peste hotare

Doriti să petreceți vacanțele vizitând obiective turistice de peste hotare? Un asemenea proiect îl oferă Oficiul Național de Turism...

Programele, datele și orice alte informații privind aceste excursii pot fi cerute la toate agențiile și filialele O.N.T. din țară.

n-am putut, e muncă multă, mă spelișem și ca să nu se mai „spetească”, stă acasă. Trăiește din ce câștigă nevasta...

„Unde mănincă unsprezece...” jung să semene între ei pînă și la chip. Poate se exagerază, mai mult ca sigur că se exagerază...

Concurs special PRONOEXPRES după o nouă formulă tehnică

La 9 octombrie va avea loc un concurs special Pronoexpres care se va desfășura după o nouă formulă tehnică extrem de avantajoasă pentru participanți...

SPORT AGENDĂ OLIMPICĂ

Atleta iugoslavă VERA NICOLICI, una din principalele candidate la medalia olimpică de aur în proba de 800 m plat...

Sezon de toamnă rugbistică

Paralel cu desfășurarea campionatului național, rugbistii noștri frunți se pregătesc în vederea unor atractive întâlniri oficiale...

ARFOGRAF

Hirtia fotosensibilă pentru înregistrări, produsă la Combinatul chimic din Tîrnăveni are caracteristici sensibile pentru ce speciale, obținute prin aplicarea unui strat fotosensibil pe bază de bromură de argint pe un suport alb de hirtie bariată...

(Urmare din pag 1)

„Unde mănincă unsprezece...”

lesind de la familia Răduca, aflat sub radiația ionizantă a frumuseții sale morale, am oprit pe zind cinci cetățeni, în stradă. I-am întrebat: „Ce părere aveți despre o familie cu unsprezece copii, care vrea să înfițeze un copil? Un cetățean în vîrstă (Valentia Negreanu) a înțeles că mirativ, exclamând: „Străna om trebuie să fie!”. Al doilea, ceva mai tînr (după spusele sale „Scăria și alții”) a zis: „E o îndrăzneală, o mare îndrăzneală!”. O cetățeană (Irina Grancea) a precizat: „Trebuie să fie oameni tare de treabă!”. Al patrulea și-a exprimat și el cuvinte de admirație. Unul singur s-a mirat: „Sînt și asemenea oameni?”...

viata internațională

LA O. N. U. CONTINUĂ DEZBATERILE GENERALE

NEW YORK — 4. — Trimisul special Agerpres Nicolae Ionescu transmite: Vineri dimineață au continuat, sub președinția ministrului de externe al Guatemelei, Emilio Arezales Catalan, dezbaterile generale din cadrul celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Exprimându-și încrederea în rolul Organizației Națiunilor Unite care, „deși este departe de a fi perfectă, a exercitat și continuă să exercite o influență moderatoare”, secretarul de stat pentru afaceri externe al Mexicului, Antonio Carrillo Flores, a declarat că țara sa se pronunță pentru statornicirea „unei pați durabile și drepte, pe baza principiului respectării drepturilor tuturor popoarelor și principiului neluării în considerare a intereselor naționale”. O atenție deosebită a acordat șeful delegației mexicane în intervenția sa problemei dezvoltării. El a arătat că prima decadă a dezvoltării, care se apropie de sfârșit, „a demonstrat că drumul spre pace trece prin găsirea unor formule care să vină în întâmpinarea „nevoilor elementare ale popoarelor”.

Ministrul de externe al Olandei, J. Luns, și-a exprimat în intervenția sa părerea că tabloul viții politice internaționale este dominat de culorile pesimiste, adăugând că țara sa „este gata să se alăture eforturilor celorlalte națiuni în direcția revizuirii și întăririi rolului Națiunilor Unite”.

Referindu-se la situația din Orientul Apropiat, J. Luns a arătat că guvernul său „este serios îngrijorat de evoluția nefavorabilă a evenimentelor de după adoptarea de către Consiliul de Securitate, la 22 noiembrie anul trecut, a unei rezoluții care conține bazele unei reglementări durabile”. El a subliniat că mistuina încredințată ambasadorului Gunnar Jarring constituie, după părerea guvernului olandez, cea mai bună cale spre găsirea unei soluții acestei probleme.

Ministrul de externe al Pakistanului, Arshad Husain, a expus pe larg, în fața Adunării Generale, principalele concluzii ale Conferinței Statelor neposessoare de arme nucleare, al cărei președinte a fost. El a subliniat că actuala situație trebuie să examineze „câte și mijloacele cele mai bune de îndeplinire a hotărârilor adoptate de conferință”, precum și problema convocării unei a doua conferințe a statelor neposessoare de arme nucleare. Trezind apoi la problemele situației internaționale, ministrul pakistanez a declarat că războiul din Vietnam „lezează conștiința întregii lumi”. El și-a exprimat speranța că „poporul vietnamez,

care nu a mai cunoscut pacea de peste o generație, va fi lăsat să-și hotărăască singur viitorul, fără nici un amestec din afară”. Arshad Husain a făcut, de asemenea, o amplă prezentare a războiului existente între țara sa și India.

Ministrul afacerilor externe al Venezuelei, Ignacio Iribarren Borges, s-a referit îndeosebi la problemele care preocupă țările din America Latină. În ce privește războiul din Vietnam, ministrul venezuelean și-a exprimat regretul că convorbirile de la Paris dintre reprezentanții S.U.A. și cei ai R. D. Vietnam nu au înregistrat progres.

Comitetele principale ale Adunării Generale a O.N.U. au definitivat organizarea lucrărilor lor. Au fost aleși astfel vicepreședinții și raportorii comitetelor. La propunerea reprezentantului Mexicului, în funcția de raportor al Comitetului juridic a fost ales reprezentantul României, George Secarim. Candidatura sa a fost sprijinită de delegații Republicii Chile, Mongoliei, Franței, Israelului și Ecuadorului care au subliniat în intervențiile lor contribuția pe care delegația României a adus-o în decursul anilor în dezbaterile și soluționarea problemelor care s-au aflat pe ordinea de zi a acestui important comitet al Adunării generale a O.N.U.

În ședința de vineri după-amiază a Comitetului pentru problemele economice și financiare, subsecretarul general al O.N.U., Philippe de Seynes, a prezentat o amplă expunere consacrată aspectelor activității O.N.U. pe planul dezvoltării economice internaționale și în special problemelor legate de cea de-a doua „decadă a dezvoltării”.

Șchiind coordonatele în care, după părerea sa, va trebui să se desfășoare vastul și complexul plan de acțiune pentru noua decadă, vorbitorul a subliniat că „viziunea asupra unei lumi interdependente, unde în trecut, problemele fiecăruia devin preocupările tuturor, trebuie să înlocuască ideea despre univers format din grupuri și blocuri ce se opun și încercă să coopereze, rămânând însă fundamental străine unul față de celălalt”. Aceasta, a spus Philippe de Seynes, este viziunea pe care o pune în fața noastră a doua decadă a dezvoltării: dacă vom înțelege forța pe care ne-o dă această viziune, putem avea credința că nu vom esua în eforturile noastre”.

Rezoluția adoptată de Comitetul pentru decolonizare

Comitetul special O.N.U. pentru decolonizare a adoptat cu 10 voturi, contra 4 și abțineri o rezoluție în care se recomandă eliminarea de baze militare de către puterile coloniale în teritoriile pe care le administrează și îndeosebi menținerea bazelor americane în Insula Guam. Rezoluția subliniază că această situație constituie o sursă de tensiune internațională și un pericol la adresa păcii și securității mondiale.

Comitetul a condamnat, de asemenea, drept o „crimă împotriva umanității” folosirea forței de către puterile coloniale și îndeosebi de către Portugalia pentru a suprima aspirațiile legitime ale popoarelor coloniale la autodeterminare și independență.

Totodată, comitetul a condamnat cu vehemență Republica Sud-Africană, Portugalia, precum și regimul rasist ilegal și minoritar din

Rhodesia de Sud pentru intensificarea „agresiunii lor militare coordonate împotriva mișcărilor de eliberare a popoarelor aflate sub dominația lor”.

Michel Debré, ministrul de externe al Franței, a sosit la New York pentru a participa la lucrările celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. La sosit pe aeroport, ministrul francez a declarat că a sosit momentul pentru a se reveni la principiile și obiectivele fundamentale ale Națiunilor Unite: autodeterminarea, neluarea în considerare a intereselor și acordarea de asistență de către țările industrializate țărilor în curs de dezvoltare. După părerea lui Debré, singura problemă care trebuie pusă la O.N.U. este „de a regăsi principiile unei politici de destindere și condițiile unei asemenea destinderi”.

Campania electorală din S.U.A.

Dependența candidatului „independent”

Cine îl sprijină pe Wallace, candidatul „independent” la președinție? Intrebarea aceasta apare tot mai des în coloanele presei americane, în comentariile observatorilor politici care urmăresc evoluția actualului campaniei prezidențiale din Statele Unite. Pentru a răspunde la întrebare, trebuie făcut seama în primul rând de programul politic al candidatului „partid independent american” — grupare ultrareacționară constituită de amintitul Wallace, fost guvernator al statului Alabama, cunoscut pentru „convingerile” sale rasiste. Trebuie spus că tema centrală a acestui program o constituie promisiunile de „respectare a legii și ordinii”, ceea ce în interpretarea candidatului este înțeles în „independent” nu înseamnă altceva decât folosirea exhaustivă a poliției și armatei pentru înăbușirea oricărei manifestări ale americanilor în favoarea ideilor de democrație, dreptate și justiție socială. Tocmai de aceea, din cuvântările rostite de candidatului „independent” nu lipsesc niciodată elogiile adresate poliștilor, F.B.I.-ului, îndemnurile la adoptarea celor mai brutale măsuri pentru a stăvili glasurile populației care militază pentru drepturi civile.

O parte importantă a

programului prezentat de Wallace se referă la problemele rasiale din S.U.A. Wallace preconizează în acest domeniu măsuri ultrasegregaționiste, de completă anihilare a drepturilor negrelor americani, măsuri care, dacă ar ajunge să fie puse în practică, ar echivala aproape cu o

reînnoirea situația dinaintea de abolirea sclaviei de către Lincoln.

Pe plan extern, programul lui Wallace prevede, așa cum arată presa americană, nu numai continuarea agresiunii în Vietnam, ci escaladarea masivă a acesteia, indiferent de consecințele catastrofale pe care o asemenea acțiune le-ar putea

ÎNCHIEIEREA CONVORBIRILOR SOVIETO-CEHOSLOVACE

MOSCOVA 4 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la Moscova a fost dat publicității un comunicat oficial cu privire la încheierea convorbirilor sovieto-cehoslovace, care au avut loc în zilele de 3—4 octombrie a.c.

Delegația C.C. al P.C. din Cehoslovacia, formată din Alexander Dubcek, Oldrich Cernik și Gustav Husak, a părăsit la 4 octombrie Moscova, plecând spre patrie.

La aeroportul din Moscova, delegația a fost condusă de Leonid Brejnev, Alexei Kossighin, Nikolai Podgornii și de Konstantin Katusev, secretar al C.C. al P.C.U.S.

Ambasadorul României în Uruguay și-a prezentat scrisorile de acreditare

MONTEVIDEO 4 (Agerpres). — Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Uruguay, Victor Florescu, și-a prezentat vineri scrisorile de acreditare președintelui Republicii Uruguay, Jorge Pacheco Areco.

La ceremonie au participat ministrul de externe, Venancio Flores, șeful Casei militare a președinției, și alte personalități oficiale uruguayene. Ambasadorul român a fost însoțit de membrii Ambasadei Republicii Socialiste România din Uruguay.

După prezentarea scrisorilor de acreditare între președintele Republicii Uruguay și ambasadorul României a avut loc o convorbire cordială.

Relațiile economice bulgaro-suedeze

SOFIA 4 (Agerpres). — După cum anunță agenția BTA, la Sofia a fost instituit Comitetul pentru promovarea comerțului și colaborării economice dintre Bulgaria și Suedia.

Referindu-se la relațiile comerciale dintre cele două țări, Avakum Brancic, președintele Camerei de comerț a R. P. Bulgaria, a arătat că volumul acestora a ajuns la 10.400.000 dolari în 1967, față de 1.670.000 dolari în anul 1951.

Ministrul comerțului exterior al Bulgariei, Ivan Budinov, a primit delegația economică suedeză, condusă de S. Meller, care se afla în vizită în capitala bulgară. Au avut loc convorbiri privind posibilitățile dezvoltării relațiilor economice dintre Bulgaria și Suedia.

O DECLARAȚIE A BIROULUI POLITIC AL P. C. FRANCEZ privind situația economică și socială din Franța

PARIS 4. — Corespondentul Agerpres Georges Dascal transmite: Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a dat publicității o declarație asupra situației economice și sociale, în care, după ce reamintește succesul obținut în urma mișcărilor sociale din mai-uniul trecut, subliniază necesitatea continuării luptei pentru apărarea cuceririlor obținute.

Biroul Politic cheamă toate organizațiile și pe activiștii săi să contribuie la unitatea și acțiunile muncitorilor pentru obținerea scării mobile a salariilor, garantarea muncii, apărarea și lărgirea libertăților sindicale; să facă cunoscut în toate întreprinderile propunerile, soluțiile și acțiunile Partidului Comunist în favoarea revendicării muncitorești, cit și programul partidului — de democrație autentică și modernă, concepută ca o etapă spre socialism, în condițiile specifice ale Franței.

Presă americană arată că deși există puține șanse ca fostul guvernator să câștige alegerile, candidatura acestuia a trezit îngrijorarea unor largi cercuri ale opiniei publice americane constiente de pericolul pe care îl comportă pentru evoluția politică viitoare a Statelor Unite activitatea celor mai reacționare forțe din S.U.A. Puterile sindicate industriale din nord au inițiat o mișcare de protest împotriva candidaturii lui Wallace, iar Roy Wilkins, unul din liderii „Asociației naționale pentru propagarea populației de culoare”, a cerut cu hotărâre „să fie stăvilită provocările extremistilor de dreapta”.

„Minutemen” și „Ku-Klux-Klan”. De altfel, Robert Pugh, liderul organizației „Minutemen”, a recunoscut că membrii acesteia sprijină candidatura lui Wallace la președinție, iar Robert Shelton, unul din liderii sinistrului organizației rasiste „Ku-Klux-Klan”, subliniază și el „interesul comun” care leagă această organizație de fostul guvernator

Semnarea unui acord comercial între România și țările Beneluxului

BRUXELLES 4 (Agerpres). — La 3 octombrie, ministrul comerțului exterior al României, Gheorghe Cloară, a avut o întrevedere cu ministrul afacerilor externe al Belgiei, Pierre Harmel. Cu această ocazie, au fost discutate probleme privind dezvoltarea relațiilor româno-belgiene, cooperarea economică, tehnică și industrială dintre cele două țări. La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat, de asemenea, T. Tabăcaru, însărcinat cu afaceri a.i. al României în Belgia, și Ștefan Niță, șeful agenției comerciale române la Bruxelles.

În aceeași zi, la Ministerul Comerțului Exterior al Belgiei a avut loc semnarea unui acord comercial de lungă durată între România și țările Beneluxului. Acordul a fost semnat de către Gheorghe Cloară, ministrul comerțului exterior al României, H. Fayat, ministrul comerțului exterior al Belgiei, și de

Vos Van Staeuwijk, ambasadorul Olandei în Belgia.

Continuându-și vizita în Belgia, ministrul Gheorghe Cloară a fost oaspetele uzinelor Glaverbel din Bruges, renumită în producerea de beam tras. Cu acest prilej, președintele Comitetului executiv al grupului Glaverbel, Lemaigre, a oferit un dejun în onoarea ministrului român.

Seara, în saloanele ambasadei, însărcinatul cu afaceri a.i. al României în Belgia, T. Tabăcaru, a oferit o recepție la care au participat H. Fayat, ministrul comerțului exterior belgian, A. Cools, ministrul de finanțe, F. Terwagne, ministrul afacerilor comunitare, A. Ernemann și de Dobeller, miniștrii plenipotențiarți în Ministerul Afacerilor Externe și Comerțului Exterior, reprezentanți ai vieții politice belgiene, industriași, oameni de afaceri, membri ai corpului diplomatic, ziariști.

Încheierea festivităților de la Conakry

Intrevederi și vizite ale delegației guvernamentale române

CONAKRY 4 (Agerpres). — La Conakry au luat sfârșit festivitățile oficiale desfășurate cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Republicii Guinea, la care au participat delegații din 45 de țări, printre care și o delegație guvernamentală română. Conducătorul delegației țării noastre, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, a transmis, cu această ocazie, președintelui Seku Turé un mesaj din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Delegația română a asistat, de asemenea, la ceremonia înmărmării în pământul natal a rămășițelor a doi cunoscuți luptători pentru independență și libertatea poporului guineez, căzuți la începutul acestui secol pe teritoriul Africii. La ceremonie a luat cuvântul președintele Seku Turé. Adrian Dimitriu, șeful delegației române, a rostit un cuvânt omagial.

Adrian Dimitriu a avut, de asemenea, o întrevedere cu Fode Mamadou Turé, ministrul justiției, precum și cu procurorul general al republicii, Souleiman Sysavane.

În cursul șederii de 10 zile în Guinea, oaspeții români au vizitat diferite obiective social-culturale și industriale, printre care fabrica de tutun și chibrituri, precum și fabrica de ulei din arahide, realizări înfăptuite după proclamarea independenței. Totodată, delegația română s-a întâlnit cu specialiști din agricultură și cu beneficiari ai unor tractoare și camioane românești. Aceștia s-au declarat foarte satisfăcuți de calitatea tehnică superioară și randamentul tractoarelor și camioanelor fabricate în România. Pretutindeni, membrii delegației române au fost primiți cu multă căldură și simpatie.

ROMA Marș împotriva șomajului

ROMA 4. Corespondentul Agerpres N. Puica transmite: Joi seara, centrul istoric al Romei a constituit cadrul unei puternice manifestații a oamenilor muncii. Mii de salariați de la uzinele și întreprinderile din capitala Italiei, precum și din provincie, au organizat un marș împotriva șomajului, pentru respectarea drepturilor sindicale în fabrici, pentru condiții mai bune de muncă și de trai. Întruși în piața Colosseum, demonstranții purtau pancarte în sprijinul obiectivelor lor de luptă. Ei au format apoi o coloană, în fruntea căreia se aflau muncitorii de la fabricile „Apollon” și Pischietta, care de câteva luni sint angajați într-o luptă dură cu patronii. Alături păseau oameni ai muncii de la alte întreprinderi aflate în grevă ca, de pildă, „Toscano” și „Sidercomit”, de la căile ferate.

Demonstrația de joi seara a muncitorilor din capitala Italiei și din provincie — care s-a bucurat de sprijinul unor cunoscuți oameni de cultură și artă, profesori și studenți — este considerată o nouă etapă a luptei oamenilor muncii pentru a determina alegerea unor căi de dezvoltare economică capabile să înfrunte cu succes fenomenul de creștere a șomajului, să asigure un nivel de trai mai ridicat oamenilor muncii.

După lovitura de stat din Peru

LIMA 4 (Agerpres). — „Junta revoluționară”, constituită în Peru după preluarea puterii de către reprezentanții forțelor armate, s-a dizolvat după ce în prealabil a procedat la desemnarea unui nou președinte în persoana generalului Juan Velasco Alvarado, șeful statului major al armatei, considerat drept principal autor al înlăturării președintelui Belaunde Terry. Generalul Juan Velasco Alvarado a depus jurământul ca președinte al republicii și a constituit cabinetul său militar împreună cu care cumulează puterile legislative și executive, împărțite până în prezent, potrivit constituției, între șeful de stat și parlament.

În capitala peruviană s-a aflat că manifestațiile care au avut loc joi s-au soldat cu un mort și mai mult răniți, iar 300 de persoane au fost arestate. Vineri situația a fost calmă în toată țara. Totuși, după cum apreciază agenția France Presse, calmul ar putea fi de scurtă durată. Astfel, Federația națională a lucrătorilor din industria zahărului a lansat o chemare la grevă imediată pentru a protesta împotriva loviturii de stat, lovitură care a fost condamnată și de Confederația oamenilor muncii din Peru. Președintele peruvian destituit, Belaunde Terry, aflat la Buenos Ai-

res, a trimis un manifest la Lima în care se declară în continuare președinte constituțional și afirmă că se va întoarce în țară imediat ce acest lucru va fi posibil.

Noua conducere a Partidului socialist din Japonia

TOKIO 4 — Corespondentul Agerpres Florea Tuia transmite: După o întrevedere de 20 de zile, cauzată de neînțelegerea survenite între fructuni în problema alegerii noului conducător, lucrările convenției anuale a Partidului Socialist din Japonia s-au încheiat vineri. În funcția de președinte al partidului a fost numit Tomomi Narita (fost cindva secretar general), iar în cea de secretar general Saburo Eda (fost vicepreședinte). Vechea conducere, în frunte cu președintele Seiichi Katsumata, a demisionat, asumându-și în acest fel responsabilitatea înfringerii surterii la alegerile de la 7 iulie pentru Camera superioară a Dietei, cind partidul a pierdut opt locuri.

agențiile de presă transmit:

Ședința guvernului revoluționar muncitoresc răromânesc ungar a avut loc joi la Budapesta. După cum relatează agenția M.T.I., în cadrul ședinței, ministrul agriculturii și industriei alimentare al R. P. Ungare a prezentat un raport cu privire la rezultatele obținute anul acesta în agricultură.

Poporul cipriot se va opune unei eventuale folosiri a bazelor britanice din insulă în vederea unor operațiuni militare împotriva unor țări vecine, a afirmat arhiepiscopul Makarios, președintele Republicii Cipru. Precizarea președintelui Makarios este, după părerea agenției France Presse, în legătură cu unele informații apărute în presa cipriotă și turcă potrivit cărora Marea Britanie intenționează să consolideze aceste baze, doținându-le cu armament nuclear.

In Japonia a fost perfectat un sistem de producere în masă a plutoniului 239 cu o puritate de 96 la sută. Un anunț oficial dat publicității joi la Tokio arată că la Institutul pentru cercetarea energiei atomice din Japonia au fost deja fabricate pe această cale 105 grame de plutoniu. În acest fel, Japonia a devenit a patra țară din lume, după India, Belgia și Norvegia, care a reușit să obțină prin metode proprii plutoniu 239. Plutoniu obținut urmează să fie folosit în cursul cercetărilor științifice desfășurate în Japonia conform programului de utilizare pasnică a energiei nucleare.

Giuliano Pajetta, membru al C.C. al P.C.I., a făcut în cursul lunii septembrie o vizită, din însărcinarea P.C.I., în Columbia, Peru, Chile, Argentina, Uruguay și Brazilia — se anunță din Roma. În cadrul vizitei el a luat contact cu cercuri politice și ziariste, s-a întâlnit cu conducătorii partidelor comuniste din aceste țări. Convorbirile au permis un schimb util de păreri și de informații asupra principalelor probleme actuale ale mișcării comuniste și antiimperialiste internaționale, îndeosebi asupra necesității întăririi și lărgirii legăturilor, deja existente, între P.C.I. și partidele frățimite din America Latină.

Expoziția universală „Expo 67”, de la Montreal, s-a soldat cu un deficit global de 273,5 milioane dolari, a anunțat într-un raport ministrul canadian al comerțului, Jean Luc Pepin.

România a câștigat premiul I la cel de-al treilea Festival internațional pentru programe de televiziune „Harfa de aur” organizat la Dublin de Compañia irlandeză de radio și televiziune cu filmul „Armonii și ritmuri milenare” în regia lui Carmen Dobrescu. Pe locul doi s-a clasat Cehoslovacia, iar premiul trei a revenit Greciei, Ungaria primind o mențiune specială. Au participat 33 de companii de televiziune din 29 de țări.

Rezervele franceze de aur și valută liber convertibilă au scăzut cu încă 338 milioane de franci (67,6 milioane dolari) în săptămâna care s-a încheiat la 26 septembrie, a anunțat Banca Franței.

O nouă explozie nucleară subterană a fost efectuată pe poligonul din statul Nevada — a anunțat Comisia pentru energie atomică a S.U.A. Agenția Associated Press menționează că aceasta este a 22-a explozie nucleară subterană efectuată în S.U.A. de la începutul anului.

Lucrările primei conferințe a mișcării cooperatiste sătești din Irak au luat sfârșit la Bagdad. Una din rezoluțiile adoptate de conferință cere ca 10—15 la sută din pământurile arabile ale țării să fie puse la dispoziția cooperativilor agricoli.

Obiectivele Partidului eliberării și socialismului din Maroc și cursul mișcării de presă, Ali Yata, secretar general al Partidului eliberării și socialismului, s-a referit la obiectivele și programul noilor forțe politice create în urma înțezirii Partidului comunist marocan. Este o continuare a luptei tradiționale duse de la începutul secolului de către forțele progresiste arabe — a declarat Ali Yata, care a subliniat cu acest prilej caracterul progresist și revoluționar al partidului ce se adresează clasei muncitoare, țărânimii sărace și tineretului intelectual.

Giuliano Pajetta, membru al C.C. al P.C.I., a făcut în cursul lunii septembrie o vizită, din însărcinarea P.C.I., în Columbia, Peru, Chile, Argentina, Uruguay și Brazilia — se anunță din Roma. În cadrul vizitei el a luat contact cu cercuri politice și ziariste, s-a întâlnit cu conducătorii partidelor comuniste din aceste țări. Convorbirile au permis un schimb util de păreri și de informații asupra principalelor probleme actuale ale mișcării comuniste și antiimperialiste internaționale, îndeosebi asupra necesității întăririi și lărgirii legăturilor, deja existente, între P.C.I. și partidele frățimite din America Latină.

Expoziția universală „Expo 67”, de la Montreal, s-a soldat cu un deficit global de 273,5 milioane dolari, a anunțat într-un raport ministrul canadian al comerțului, Jean Luc Pepin.

România a câștigat premiul I la cel de-al treilea Festival internațional pentru programe de televiziune „Harfa de aur” organizat la Dublin de Compañia irlandeză de radio și televiziune cu filmul „Armonii și ritmuri milenare” în regia lui Carmen Dobrescu. Pe locul doi s-a clasat Cehoslovacia, iar premiul trei a revenit Greciei, Ungaria primind o mențiune specială. Au participat 33 de companii de televiziune din 29 de țări.

Rezervele franceze de aur și valută liber convertibilă au scăzut cu încă 338 milioane de franci (67,6 milioane dolari) în săptămâna care s-a încheiat la 26 septembrie, a anunțat Banca Franței.

O nouă explozie nucleară subterană a fost efectuată pe poligonul din statul Nevada — a anunțat Comisia pentru energie atomică a S.U.A. Agenția Associated Press menționează că aceasta este a 22-a explozie nucleară subterană efectuată în S.U.A. de la începutul anului.

Cu prilejul zilei armatei cehoslovace CUVÎNTAREA PREȘEDINTELUI L. SVOBODA

PRAGA 4 — Corespondentul Agerpres Eugen Ionescu transmite: Cu prilejul zilei armatei cehoslovace, președintele R. S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda, a primit vineri la Hradul din Praga pe absolvenții academiilor militare. La întâlnire au participat J. Smrkovsky, Z. Mlynar, J. Spacek, precum și membri ai guvernului, conducătorii ai Frontului Național și ai partidelor care fac parte din Frontul Național, reprezentanți ai vieții politice și obștești, generali ai armatei cehoslovace.

Generalul colonel Martin Dzur, ministrul apărării naționale, a prezentat pe noi absolvenți conducătorilor de partid și de stat. A luat apoi cuvântul L. Svoboda, care a scos în evidență tradițiile armatei cehoslovace și a subliniat sarcinile care stau în fața militarilor pentru întărirea capacității de apărare a R. S. Cehoslovace și în opera de construcție a socialismului. În încheierea cuvântării sale, L. Svoboda a transmis tuturor militarilor cehoslovaci un salut cordial și felicitări din partea lui A. Dubcek, Cernik și G. Husak, cu ocazia Ziile forțelor armate ale R. S. Cehoslovace.

agențiile de presă transmit:

Ședința guvernului revoluționar muncitoresc răromânesc ungar a avut loc joi la Budapesta. După cum relatează agenția M.T.I., în cadrul ședinței, ministrul agriculturii și industriei alimentare al R. P. Ungare a prezentat un raport cu privire la rezultatele obținute anul acesta în agricultură.

Poporul cipriot se va opune unei eventuale folosiri a bazelor britanice din insulă în vederea unor operațiuni militare împotriva unor țări vecine, a afirmat arhiepiscopul Makarios, președintele Republicii Cipru. Precizarea președintelui Makarios este, după părerea agenției France Presse, în legătură cu unele informații apărute în presa cipriotă și turcă potrivit cărora Marea Britanie intenționează să consolideze aceste baze, doținându-le cu armament nuclear.

In Japonia a fost perfectat un sistem de producere în masă a plutoniului 239 cu o puritate de 96 la sută. Un anunț oficial dat publicității joi la Tokio arată că la Institutul pentru cercetarea energiei atomice din Japonia au fost deja fabricate pe această cale 105 grame de plutoniu. În acest fel, Japonia a devenit a patra țară din lume, după India, Belgia și Norvegia, care a reușit să obțină prin metode proprii plutoniu 239. Plutoniu obținut urmează să fie folosit în cursul cercetărilor științifice desfășurate în Japonia conform programului de utilizare pasnică a energiei nucleare.

Giuliano Pajetta, membru al C.C. al P.C.I., a făcut în cursul lunii septembrie o vizită, din însărcinarea P.C.I., în Columbia, Peru, Chile, Argentina, Uruguay și Brazilia — se anunță din Roma. În cadrul vizitei el a luat contact cu cercuri politice și ziariste, s-a întâlnit cu conducătorii partidelor comuniste din aceste țări. Convorbirile au permis un schimb util de păreri și de informații asupra principalelor probleme actuale ale mișcării comuniste și antiimperialiste internaționale, îndeosebi asupra necesității întăririi și lărgirii legăturilor, deja existente, între P.C.I. și partidele frățimite din America Latină.

Expoziția universală „Expo 67”, de la Montreal, s-a soldat cu un deficit global de 273,5 milioane dolari, a anunțat într-un raport ministrul canadian al comerțului, Jean Luc Pepin.

România a câștigat premiul I la cel de-al treilea Festival internațional pentru programe de televiziune „Harfa de aur” organizat la Dublin de Compañia irlandeză de radio și televiziune cu filmul „Armonii și ritmuri milenare” în regia lui Carmen Dobrescu. Pe locul doi s-a clasat Cehoslovacia, iar premiul trei a revenit Greciei, Ungaria primind o mențiune specială. Au participat 33 de companii de televiziune din 29 de țări.

Rezervele franceze de aur și valută liber convertibilă au scăzut cu încă 338 milioane de franci (67,6 milioane dolari) în săptămâna care s-a încheiat la 26 septembrie, a anunțat Banca Franței.

O nouă explozie nucleară subterană a fost efectuată pe poligonul din statul Nevada — a anunțat Comisia pentru energie atomică a S.U.A. Agenția Associated Press menționează că aceasta este a 22-a explozie nucleară subterană efectuată în S.U.A. de la începutul anului.

Afișul Organizației de solidaritate cu popoarele din Asia, Africa și America Latină (OSPAAAL), editat recent cu prilejul Zilei de solidaritate cu lupta anticolonialistă a poporului din Mozambic